ZAVIČAJ
narodne novine

BROJ 286
Avgust 2026.
GODINA XXVI

NOVI IZAZOVI, JASNA VIZIJA: PREDSEDNIK GORAN MATOVIĆ O RAZVOJU OPŠTINE KLADOVO

KFZ BOZO

Markenunabhängige Meisterwerkstatt für alle Fahrzeuge mit Top - Service

01/ 798-37-33 10, Wielandplatz 11

www.kfz-bozo.at **office@kfz-bozo.at**

Kfz REPARATUR MEISTERBETRIEB

UNSERE STÄRKEN IHRE VORTEILE

KFZ Diagnose

Wenn Ihr Fahrzeug Fehler aufweist oder es entspricht nicht der Leistung die Sie erwarten dann untersuchen wir Ihr Fahrzeug mit unserem Diagnose - Gerät von A-Z.

Fehlerspeicher Auslesen ab €40

KFZ Elektronik

Wir sind auf dem neuesten Stand der Automobiltechnik und können das Problem schnell und sicher lokalisieren. Der steigende Elektronik Anteil im Fahrzeug macht den Steuergerät Dienst zum Standard in unserer Werkstätte.

DPF Reinigung

Der Dieselpertikelfilter (DPF) Ihres KFZ ist voll und regeniert sich nicht mehr? Die Fahrzeugelektronik zeigt "Beladungsgrenze erreicht" oder "DPF voll" an?

Diesel Partikelfilter Reinigung exkl.Demontage und Montage ab €240

Automatikgetriebe

Spülen - Reinigen - Reparatur Sauber schalten dank Automatik Getriebe Spülung Das Öl ist zwar oft für einen "Langzeitbetrieb" jedoch "nicht für die Ewigkeit" ausgelegt.

Getriebe Öl-Wechseln ab €280

Getriebespülung ab €400 (exkl. Material)

Pickerl §57a

Überprüfung führen wir im Hause

- PKW-Kombi-leicht LKW bis 2,8t €80
- Anhänger bis 750kg ungebremst €50

Der richtige Weg für Ihre PKW - Kombi - leicht LKV bis 3,5t €110

Inspektion

Kleine Inspektion: Ölwechsel + Ölfilter, exkl. Material ab €80

Große Inspektion Ölwechsel + Öl + Luft + Pollen- und Kraftstofffilter exkl. Material ab €120

Klimaanlage

Klima Service ab	€100
Klima Desinfektion Standard	ab €40
Klima Ultraschall Desinfektion	ab €50

Wir empfehlen 1x järlich eine Ultraschallreinigung.

Bremsen

Sämtliche Wartungs- u. Servicearbeiten rund um die Bremsen

Bremsbelagwechsel pro Achse	ab €80
Bremszangen Reineigen-Führungsstifte schmieren	+ €30
Bremsbelag + Scheiben pro Achse	ab €120
Bremsflüssigkeit Angebot	€90
Elektrische Handbremse z.z.g	+ €30

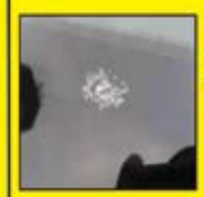

Steinschlag Reparatur um jede weitere

€90

€50

Steinschlagreparatur ohne Selbstbehalt bei Teilkasko oder Vollkasko! Windschutzscheiben und Autoglas Tauschaktion für Kasko-Versicherte. Bis zu 50% Selbstbehalt-Nachlass oder wir übernehmen Ihren Selbstbehalt.

Achsvermessung

Computer-Achsvermessung inkl. Einstellarbeiten an der Vorderachse ab €90,00

Vierrad Computer-Achsvermessung inkl. Einstellarbeiten an der Vorder- und Hinterachse ab €120

Rufen Sie uns an und vereinbaren Sie einen entsprechenden Termin

HOTLINE : 01 / 798 37 33 E-Mail : office@kfz-bozo.at

Öffnungszeiten : Mo – Fr : 08.00 – 18.00 Uhr Pause 12.00 - 13.00 Uhr

WIR FREUEN UNS AUF IHREN BESUCH

ElixirGarden

Lamela C

DRUGA FAZA

- **126** STANOVA
- **17** LOKALA
- **142** PARKING MESTA

Kontakt:

M: +381 69 80 53 047
E: sanela.dragosanovic@elixirgroup.rs

M: +381 63 75 32 230
E: jasmina.milanovic@elixirgroup.rs

M: +381 63 652 838
E: olivera.korica@elixirgroup.rs

M: +381 63 656 886
E: mirjana.misailovic@elixirgroup.rs

GORAN MATOVIĆ PREDSEDNIK OPŠTINE KLADOVO:

IMAMO PUNO POTENCIJALA, NAŠ ZADATAK JE DA IH PRETVORIMO U KONKRETNE REZULTATE

Opština Kladovo postaje sve više ne samo poželjna turistička destinacija, već i mesto boljeg života. Novo opštinsko rukovodstvo beleži nešto više od sto dana na čelu ove podunavske opštine, koja se prostire "tamo gde je Dunav najlepši". Najbolji sagovornik o aktuelnim pitanjima bio nam je Goran Matović, predsednik opštine, koji je izdvojio vreme za razgovor o najznačajnijim temama.

Mandat ste započeli početkom maja, u specifičnim političkim okolnostima. koji su bili prvi prioriteti novog rukovodstva Opštine Kladovo?

Mandat smo započeli sa vrlo jednostavnim principom: lokalna politika ima smisla samo ako je građani osećaju kroz bolji svakodnevni život. Zato nismo želeli da pravimo spisak velikih obećanja, već da jasno odredimo šta je najvažnije – pouzdano vodosnabdevanje, putevi i komunalna infrastruktura, uređenost grada i sela, razvoj turizma i privrede i snažnija podrška porodicama, mladima i poljoprivrednicima.

Kladovo već ima mnogo toga na čemu može da gradi budućnost. Naš posao je da ono što je dobro sačuvamo, a tamo gde postoje problemi da ih rešavamo sistemski. Istovremeno želimo Opštinu koja je dostupna ljudima. Građani ne treba da budu publika lokalne vlasti, već njeni sagovornici. Zato su nam važni neposredni razgovori, otvorenost institucija i sposobnost da čujemo i pohvalu i kritiku.

I vi i zamenica predsednika opštine došli ste na nove funkcije sa rukovodećih mesta u javnom sektoru. koliko vam je bilo važno da u novi tim uđu ljudi sa iskustvom i dokazanim rezultatima?

Iskustvo je važno zato što lokalna samouprava nema luksuz da uči na problemima građana. Pre izbora za predsednika Opštine dugo sam radio u JP „Komunalac" i tamo sam naučio jednu važnu stvar: dobar sistem se ne vidi samo kada se otvori veliki projekat. On se vidi svakog jutra – u čistoj ulici, pokošenom parku, uređenom keju, odnetom otpadu i brzoj reakciji kada nastane problem.

Zato sam želeo tim ljudi koji razumeju kako sistem funkcioniše, ali koji nisu zarobljeni rutinom. Moja zamenica Žaklina Nikolić ima tri decenije rukovodećeg iskustva u kulturi i dobro poznaje ovu sredinu. Za

mene funkcija nije priznanje, već odgovornost. Na kraju mandata niko nas neće pitati koliko smo sastanaka održali, već šta je iza nas ostalo.

Opština je u julu usvojila treći rebalans budžeta, uz značajno povećanje prihoda. U šta će biti usmerena dodatna sredstva?

Veći budžet ima vrednost samo ako se pretvori u veću vrednost za građane. Zato dodatni prostor koristimo pre svega za infrastrukturu i projekte koji menjaju kvalitet života i stvaraju uslove za dalji razvoj.

Jedan od najvidljivijih primera je nastavak uređenja kompleksa gradskih bazena „Jezero". Vrednost projekta spoljnog uređenja iznosi 100,21 milion dinara sa PDV-om i obuhvata pešačke staze, platoe, zalivni sistem, mobilijar i uređenje čitavog prostora. To je dobar primer kako jedna investicija istovremeno služi našim građanima i podiže turističku ponudu.

Jednako važno je ono što se manje vidi – priprema projektne dokumentacije. Dobro pripremljena opština može da privuče mnogo više sredstava sa republičkog i evropskog nivoa. Želimo da investicije planiramo ne za jednu sezonu, već za narednu deceniju.

Kladovo je godinama prepoznato kao jedan od uređenijih gradova u ovom delu Srbije. koliko je važno da se taj standard očuva i unapredi?

Mislim da je uređenost danas deo identiteta Kladova. Kada nam neko dođe prvi put, želimo da prvi utisak bude: ovo je čist, zelen, miran i lep grad na Dunavu. A još je važnije da ljudi koji ovde žive taj isti osećaj imaju svakog dana.

Iza tog utiska stoji ogroman posao koji se često ne vidi. JP „Komunalac" svake godine zasadi na desetine hiljada cvetnih i drvenastih sadnica; samo sezonskog cveća bude oko 40.000 sadnica godišnje. To građani možda ne broje dok šetaju gradom, ali vide rezultat – cvetne površine, zelenilo, parkove i ambijent koji Kladovu daje poseban karakter.

Isto važi i za čistoću. Otpad se svakodnevno prikuplja kroz sistem koji obuhvata stotine kontejnera i podzemne kontejnere, a u periodima najvećeg opterećenja prikupi se i do oko 100 kubnih metara otpada dnevno. To je ozbiljan komunalni sistem, a iza njega su pre svega ljudi koji rade svakog dana, po kiši, vrućini i praznicima.

Čistoća za nas nije dekoracija. Ona govori o kulturi jedne sredine. Lepo uređen grad privlači turiste i investicije, ali pre svega čini život prijatnijim ljudima koji su ovde kod kuće. Upravo taj spoj – grad koji je lep gostima, ali još lepši svojim stanovnicima – želimo da čuvamo.

Tokom leta bilo je problema sa vodosnabdevanjem, posebno u uslovima dugotrajne suše. šta Opština i JP „Jedinstvo" preduzimaju?

Vodosnabdevanje je pitanje osnovne sigurnosti i tu nema prostora za improvizaciju. Ovogodišnja suša pokazala je slabosti koje moramo da rešavamo dugoročno. Zato sa JP „Jedinstvo" analiziramo kritične delove mreže, gubitke, kvarove i potrebu za zamenom dotrajalih deonica i unapređenjem crpnih stanica.

Reč je o velikom sistemu – deset vodosistema i više od 11.000 domaćinstava. Posebno nam je važno da sela ne budu na periferiji naših prioriteta. Voda, kanalizacija i put nisu privilegija centra grada; to su osnovni uslovi pristojnog života u svakom naselju opštine.

Kladovo ima Dunav, Đerdap, tvrđavu Fetislam, arheološko nasleđe i brojne manifestacije. kako taj potencijal pretvoriti u razvoj turizma tokom cele godine?

Turizam je oblast u kojoj danas imamo razloga da budemo veoma zadovoljni. Kladovo je od mesta sa velikim potencijalom postalo prepoznatljiv turistički gradić – uređen, zelen, bezbedan, sa Dunavom kao jedinstvenom pozornicom. To više nije samo utisak. Brojke pokazuju razmere tog napretka. Samo u prvih šest meseci 2026. godine našu opštinu posetilo je 21.902 turista, a ostvareno je 73.878 noćenja. U hotelima „Đerdap" i „Akvastar" zabeležena su 29.233 noćenja, dok je čak 44.645 ostvareno u registrovanim domaćinstvima u gradu i selima. To je za mene posebno važno, jer pokazuje da prihod od turizma ne ostaje samo u hotelima, već dolazi direktno do naših sugrađana. Danas imamo oko 120 kategorisanih objekata privatnog smeštaja sa približno 940 ležajeva.

Kladovo ima i jednu posebnu turističku sliku koju malo gradova u Srbiji može da ponudi – velike rečne kruzere koji Dunavom dovode goste iz različitih delova sveta. Kada turista sa takvog broda izađe na obalu, on za nekoliko minuta formira sliku o našem gradu. Zato su kej, čistoća, zelenilo, gostoprimstvo i uređen javni prostor deo turističke politike isto koliko i hotel ili manifestacija.

Sledeći korak je da Kladovo ne bude destinacija samo tokom letnjih meseci. Imamo Dunav i nautički turizam, Fetislam, arheologiju, gastronomiju, aktivni odmor i manifestacije. Kada sve to povežemo u jednu celinu, gost više nema razlog da samo prođe kroz Kladovo – ima razlog da ostane, vrati se i preporuči ga drugima.

Fetislam se često pominje kao jedan od najvećih turističkih aduta Kladova. kojo je plan za njegovu dalju promociju?

Fetislam ima potencijal da bude kulturno središte turističke priče Kladova. Ali danas nije dovoljno obnoviti zidine i postaviti tablu. Posetiocu treba ponuditi sadržaj, doživljaj i razlog da se zadrži.

Zato je važan projekat „Kapija kulture na Istoku", za koji smo od Ministarstva kulture dobili 33 miliona dinara za rekonstrukciju sale u Vizitor centru. Želimo prostor koji će živeti kroz izložbe, koncerte, filmske i druge kulturne programe.

Fetislam treba povezati sa arheološkim nasleđem, Dunavom i gradskim manifestacijama. Tada ne prodajemo jednu lokaciju, već priču o Kladovu i Đerdapu. Upravo takva ponuda može da produži boravak gostiju i turističku sezonu.

Šta je najbitnije za ekonomski razvoj Kladova i privlačenje investicija koje nisu vezane samo za letnju sezonu?

Dobar turistički rezultat je važan, ali zdrava lokalna ekonomija mora da ima više oslonaca. Potrebni su nam proizvodnja, usluge, poljoprivreda, preduzetništvo i investicije koje donose poslove tokom cele godine.

Uloga Opštine nije da vodi privatni biznis, već da stvori uslove da se posao lakše pokrene i razvija – infrastrukturu, jasne procedure, dostupne informacije i efikasnu komunikaciju sa institucijama. Posebno verujem u mala i srednja preduzeća, jer ona stvaraju otporniju lokalnu ekonomiju.

Naš cilj nije da lokalna samouprava bude najveći poslodavac. Dobra opština je ona u kojoj privatni sektor raste, ljudi imaju izbor i mladi mogu da grade profesionalnu budućnost bez odlaska iz svog grada.

Kako vidite ulogu poljoprivrede u razvoju Kladova?

Poljoprivreda je za Kladovo mnogo više od jedne privredne grane. Ona određuje budućnost naših sela. Zato smo za mere podrške u 2026. godini planirali 10 miliona dinara. Do sada je podsticaje ostvarilo 58 nosilaca registrovanih poljoprivrednih gazdinstava, a realizovano je 8,8 miliona dinara. Podržavamo nabavku mehanizacije, opreme za plasteničku proizvodnju i kvalitetnih priplodnih grla, uz sufinansiranje do 50 odsto troškova. Ali novac je samo jedan deo politike. Želimo da lokalni proizvod dobije veću vrednost kroz preradu, brendiranje, ugostiteljstvo i turizam.

Kada gost koji dođe u Kladovo kupi proizvod našeg poljoprivrednika ili ga proba u lokalnom restoranu, onda smo spojili dve razvojne šanse – turizam i selo. U tome vidim veliki prostor za naredne godine.

Odlazak mladih je i dalje jedan od najvećih problema. šta Opština može da uradi?

Mladom čoveku nije dovoljno reći: „Ostani". Moramo da mu damo razlog da ostane. To znači posao, dobro obrazovanje, uređen grad, sport i kulturu, ali i osećaj da je ovo sredina u kojoj vredi podizati porodicu.

Zato podršku porodici ne posmatramo kao socijalnu meru, već kao dugoročnu razvojnu politiku. Za ovogodišnji projekat populacione politike i podrške porodici i deci obezbeđeno je oko osam miliona dinara – više od 4,9 miliona iz resornog ministarstva i 3,1 milion dinara učešća Opštine. Posebno mi je drago što Kladovo još od 2009. godine pomaže parovima koji prolaze kroz postupke biomedicinski potpomognute oplodnje. U 2026. za tu namenu izdvojili smo milion dinara, odnosno 100.000 dinara po paru, što omogućava podršku za deset parova.

Nijedna od tih mera sama neće rešiti demografski problem. Ali kada porodica oseti da je lokalna zajednica uz nju – od trenutka kada želi dete, preko vrtića i škole, do prvog posla – onda grad šalje važnu poruku: ovde ste potrebni i ovde možete da gradite budućnost.

Zdravstvo i obrazovanje su važni za ostanak porodica u Kladovu?

Porodica ne procenjuje kvalitet jednog grada samo po visini plate. Pita se kakva je škola, ima li lekar, da li je grad bezbedan, šta deca mogu da rade posle nastave i koliko košta svakodnevni život. Zato su zdravstvo i obrazovanje temelj razvojne politike, čak i kada formalno nisu sve nadležnosti u rukama Opštine.

U obrazovanju smo se opredelili za vrlo konkretnu podršku. Obezbedili smo besplatne udžbenike za sve učenike od prvog do četvrtog razreda osnovnih škola i besplatnu organizaciju maturske večeri za sve osmake. Od 1. septembra obezbeđujemo i besplatan prevoz za učenike Srednje škole koji svakodnevno putuju iz seoskih naselja.

Istovremeno želimo da nagradimo izvrsnost. Ove godine nagrađen je 61 učenik pojedinačno i dve ekipe za rezultate na republičkim takmičenjima, za šta je izdvojeno 1.020.000 dinara. Poruka je jasna: znanje se u Kladovu ceni.

U zdravstvu želimo da budemo partner ustanovama i da pomognemo tamo gde lokalna samouprava može – naročito u stvaranju uslova da stručni ljudi dođu i ostanu. Dobra škola i dostupan lekar nisu samo javne usluge; oni su jedan od glavnih razloga zbog kojih porodica odlučuje gde će živeti.

Kako će se rešavati problem divljih deponija, posebno uz Dunav?

Dunav nam je dao ogromnu prirodnu i turističku prednost, ali nam je dao i obavezu da se prema tom prostoru odnosimo odgovorno. Zato divlje deponije ne želimo da rešavamo samo akcijama posle kojih se otpad ponovo pojavi.

Potrebni su dostupna mesta za odlaganje, redovno prikupljanje, kontrola i odgovornost. JP „Komunalac“ ima važnu ulogu, ali nijedno preduzeće ne može samo da sačuva čitavu opštinu ako ne postoji saradnja građana, mesnih zajednica i institucija.

Kladovo već ima reputaciju čistog grada. Naš sledeći cilj je da taj standard bude jednako vidljiv na priobalju, u izletištima i selima. Ekologija za nas nije posebna tema odvojena od razvoja – čist Dunav, čista obala i uređena priroda jesu deo razvoja.

Šta bi za Kladovo dugoročno značio projekat „Đerdap 3“?

„Đerdap 3“ treba posmatrati u širem, nacionalnom kontekstu. To je potencijalno veliki energetski i investicioni projekat, a za nas je važno da se, ukoliko bude realizovan, njegovi efekti osete i u lokalnoj zajednici.

To podrazumeva najviše standarde zaštite životne sredine, ali i mogućnosti za lokalne kompanije, nova radna mesta, infrastrukturna ulaganja i druge poslovne efekte. Kladovo je decenijama snažno povezano sa Đerdapom i prirodno je da želimo da svaki novi veliki razvojni ciklus donese trajnu korist i ljudima koji ovde žive.

Bićemo partner svakom projektu koji je u interesu države i razvoja, ali istovremeno moramo biti odgovoran zastupnik interesa Kladova.

Koliki značaj ima prekogranična saradnja sa Rumunijom?

Granica za Kladovo ne treba da bude kraj prostora, već početak saradnje. Sa Rumunijom nas povezuju Dunav, Đerdap, ekonomija, turizam, kultura i svakodnevni život ljudi sa obe strane.

Prekogranični programi nam omogućavaju da zajedno razvijamo projekte, razmenjujemo znanje i koristimo fondove koji pojedinačno ne bi bili dostupni. Poseban prostor vidim u turizmu. Gost koji krstari Dunavom ne razmišlja gde prestaje jedna administrativna teritorija, a počinje druga – on doživljava Đerdap kao jedinstven prostor.

Zato želimo da Kladovo bude aktivan partner u regionu. Geografija nam je dala izuzetnu poziciju; na nama je da je pretvorimo u ekonomsku i turističku prednost.

Za kraj – Kladovo koje ostaje ljudima. Šta građani kladova mogu da očekuju u narednom periodu?

Očekuje nas mnogo posla, ali mislim da je važno da znamo kakav grad želimo. Želimo Kladovo koje je dovoljno moderno da mlad čovek u njemu vidi budućnost, dovoljno uređeno da se porodica u njemu oseća dobro i dovoljno prepoznatljivo da turista poželi da mu se vrati.

Kada danas prošetate Kladovom, vidite lep i zelen grad na Dunavu, uređen kej, turiste, pune bašte tokom sezone, goste koji dolaze drumom i rekom. Ali za mene je još važnija druga slika – ljudi koji ovde mirno žive, podižu decu, rade, šetaju sa porodicama i osećaju da pripadaju svom gradu. Turistički uspeh ima pravi smisao samo ako ide zajedno sa kvalitetom života stanovnika.

Zato ćemo nastaviti da ulažemo u infrastrukturu, javne prostore, turizam, privredu, sela, obrazovanje i porodicu. Ne želimo razvoj koji se meri samo iznosom budžeta ili brojem projekata. Najbolja mera uspeha biće da ljudi kažu da se Kladovo razvija, ali da je sačuvalo ono zbog čega ga vole – mir, lepotu, Dunav, zelenilo i osećaj dobrog mesta za život.

Kladovo ima potencijal. Naš zadatak je da taj potencijal pretvorimo u rezultate, ali i da sačuvamo meru. Želimo grad koji će biti ponos svojih građana i mesto kojem će se gosti rado vraćati.

GOST ZAVIČAJA VLADIMIR VELIČKOVIĆ PREDSEDNIK OPŠTINE

INVESTICIONI ZAMAJAC KOJI MENJA BUDUĆNOST NEGOTINA: MODERNIZACIJA INFRASTRUKTURE, PRIVREDNI SKOK I BOLJI ŽIVOT GRAĐANA

Negotin prolazi kroz period istorijskih investicija koje će u narednim godinama iz temelja promeniti privrednu sliku opštine i podići kvalitet života njenih stanovnika. Realizacija niza kapitalnih projekata u oblastima privrede, zdravstva i saobraćaja ne donosi samo nove i rekonstruisane objekte, već postavlja čvrste temelje za snažan ekonomski razvoj, bolju povezanost i neuporedivo kvalitetnije javne usluge.

O ovim strateškim promenama razgovaramo sa Vladimirom Veličkovićem predsednikom opštine Negotin.

Gospodine Veličkoviću, koji su kapitalni projekti trenutno u fokusu, šta su prioriteti za Negotin i njegove građane i šta će oni konkretno doneti lokalnoj zajednici?

Kada govorimo o kapitalnim projektima, pre svega mislimo na investicije koje ostavljaju trajan trag i stvaraju znatno bolje uslove za život i rad naših građana. U prethodnom periodu ogroman napor smo uložili u rehabilitaciju putne mreže, svesni da je moderna saobraćajna povezanost bazični preduslov za napredak svake lokalne samouprave.

Istovremeno, nastavljamo sa kontinuiranim ulaganjem u gradske ulice. U okviru projekta LIID 1 trenutno se rekonstruišu ulice Ive Lole Ribara, Dobropoljska, Kraljevića Marka i Stanoja Nešića. Uporedo se radi i na deonici puta ka Radujevcu u dužini od 2,7 kilometara. Odmah nakon toga pokrećemo radove u Cerskoj i Niškoj ulici, kao i na delu prostora u ulici Srbe Jovanovića u samoj centralnoj zoni grada. Time jasno pokazujemo nameru da kompletno uredimo saobraćajnice kako u urbanom delu, tako i u svim mesnim zajednicama.

Ipak, ono što posebno izdvaja ovaj period jesu grandiozni projekti šireg, strateškog značaja za budućnost Negotina. Tu pre svega mislim na rekonstrukciju i proširenje Luke Prahovo, izgradnju obilaznice od Industrijskog parka Prahovo do državnog puta IB 35 Negotin–Kladovo, kao i na temeljnu rekonstrukciju Zdravstvenog centra u Negotinu.

Počnimo od Luke Prahovo. Reč je o investiciji vrednoj čak 45,5 miliona evra. Na koji način će ovaj rekonstruisani i prošireni lučki kompleks transformisati privredu Negotina?

Rekonstrukcija i proširenje Luke Prahovo je projekat od kapitalnog značaja, ne samo za našu opštinu već i za celu Srbiju. Vrednost ove masivne investicije iznosi 45,5 miliona evra, a kompletna finansijska sredstva obezbedila je Republika Srbija. Izuzetno mi je drago što radovi napreduju punom parom i što su konkretni rezultati na terenu već vidljivi.

U toku su intenzivni radovi na budućem vezu broj 8, koji se gradi na prostoru sadašnjeg veza 7. Novi vez će imati vertikalni zid, što je ogromno tehnološko unapređenje u odnosu na dosadašnje kose zidove. Ova promena će omogućiti nesmetano pristajanje brodova dužih od 100 metara, čak i u uslovima ekstremno niskog vodostaja. Za operativno funkcionisanje luke to je od ključne važnosti, jer garantuje pouzdan i stabilan rečni transport tokom većeg dela godine.

Takođe, u jeku je izgradnja nove upravne zgrade. Prilikom nedavne posete ministarke građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture Aleksandre Sofronijević, objekat je već bio iznad kote nula. Ova zgrada je sastavni deo šire modernizacije lučkog kompleksa i direktno će doprineti efikasnijem radu svih pratećih službi, neophodnih za funkcionisanje luke i samog graničnog prelaza.

Radovi na zimovniku su više-manje privedeni kraju, što zaokružuje još jedan važan segment ovog projekta. Svi ovi zahvati imaju zajednički cilj – stvaranje savremene, visokofunkcionalne luke sposobne da odgovori na najzahtevnije potrebe modernog rečnog transporta.

Posebno bih istakao izgradnju zelenog terminala. Njegova uloga je neprocenjiva sa aspekta ekologije, jer će se na njemu preuzimati i prerađivati otpadna ulja sa brodova. To je krunski dokaz da Luku Prahovo ne modernizujemo samo u pogledu kapaciteta, već i u potpunom skladu sa najvišim ekološkim standardima.

Za naš Negotin ovo je mnogo više od obične rekonstrukcije. Prahovo ima izuzetan, strateški položaj na Dunavu i predstavlja motor razvoja cele opštine. Savremena luka donosi neuporedivo bolje uslove za transport robe, bržu logistiku, privlačenje novih investitora i otvaranje novih radnih mesta. Opravdano očekujemo da modernizovana Luka Prahovo bude glavni pokretač budućeg ekonomskog preporoda ovog kraja. Naša je dužnost da u sinergiji sa Vladom Republike Srbije i nadležnim institucijama učinimo sve da ovaj potencijal maksimalno iskoristimo na dobrobit svih građana.

Sa ***projektom modernizacije luke direktno je povezan još jedan kapitalni poduhvat na Dunavu – izvlačenje potopljenih brodova nemačke ratne flote. Koliko je ovaj istorijski projekat značajan za Prahovo i Negotin?***

Uklanjanje potopljene nemačke flote je projekat od ogromne važnosti, kako zbog bezbednosti plovidbe i zaštite rečnog ekosistema,

tako i zbog nesmetanog razvoja i budućeg operativnog rada Luke Prahovo. Reč je o bezbednom uklanjanju 21 potopljenog plovila. Činjenica da se nakon više od osam decenija konačno pristupilo rešavanju ovog hroničnog problema predstavlja istorijski korak napred.

Veoma je simbolično što se danas na ovom prostoru susreću prošlost i budućnost. Sa jedne strane, trajno saniramo teške posledice jednog istorijskog perioda, dok sa druge strane gradimo najsavremeniju luku koja će biti stub privrednog razvoja istočne Srbije. Upravo zbog toga ova dva velika projekta moramo posmatrati kao jednu neodvojivu celinu.

Drugi kapitalni saobraćajni projekat je izgradnja obilaznice od Industrijskog parka Prahovo do državnog puta IB 35 Negotin–Kladovo. Šta će njena realizacija doneti građanima u svakodnevnom životu?

Izgradnja ove obilaznice, duge 12,5 kilometara, drastično će unaprediti bezbednost u saobraćaju i olakšati svakodnevni život građana. Njenom izgradnjom kompletan teški teretni saobraćaj biće trajno izmešten van naseljenih mesta Prahovo, Samarinovac i Negotin. To automatski znači rasterećenje lokalnih puteva, manje buke i zagađenja, veću bezbednost za pešake i znatno viši kvalitet života.

Izuzetno sam ponosan što smo načinili ključni korak ka realizaciji ovog projekta – građevinska dozvola je zvanično izdata 14. jula, što je tokom poslednje posete Negotinu potvrdila i ministarka Aleksandra Sofronijević. Nakon obimnih pripremnih aktivnosti, ovo je prelomni trenutak koji otvara vrata za početak samih radova na terenu. Kada obilaznicu u potpunosti uvežemo sa modernizovanom Lukom Prahovo i Industrijskim parkom, dobićemo vrhunski funkcionalnu saobraćajnu i privrednu celinu. To je naš krajnji cilj: da ogroman privredni potencijal Prahova podržimo vrhunskom infrastrukturom, dok istovremeno štitimo naša naselja od teških kamiona.

Značajna sredstva ulažu se i u zdravstveni sistem. Rekonstrukcija Zdravstvenog centra u Negotinu je u punom jeku. Šta će ova investicija značiti za pacijente i medicinsko osoblje?

Rekonstrukcija Zdravstvenog centra je investicija čije će benefite građani osetiti najdirektnije. Radovi se odvijaju odličnom, planiranom dinamikom. Reč je o sveobuhvatnoj rekonstrukciji objekta koji se prostire na impresivnih 5.639,15 kvadratnih metara bruto površine, a ukupna vrednost radova iznosi 595 miliona dinara. Ovaj važan projekat finansira Republika Srbija preko Ministarstva za javna ulaganja.

Očekujemo da svi radovi budu završeni sredinom naredne godine. Nakon završetka ovog velikog posla, naši građani će dobiti najsavremeniji i maksimalno funkcionalan prostor za pružanje zdravstvene za-

štite, dok će lekari i kompletno medicinsko osoblje imati neuporedivo bolje uslove za rad.

Kada sve ove mozaike sklopimo u jednu sliku – Luku Prahovo, uklanjanje potopljene flote, novu obilaznicu, rekonstrukciju Zdravstvenog centra i masovna ulaganja u lokalne puteve – potpuno je jasno da Negotin prolazi kroz svoj zlatni investicioni period. Naš primarni cilj je da sve ove projekte iskoristimo kao čvrstu odskočnu dasku za dugoročni razvoj opštine i stvaranje ambijenta u kojem će naši građani želeti da žive, rade i grade svoju budućnost.

Kada govorimo o investicijama koje menjaju izgled Negotina, treba pomenuti i izgradnju „Penta parka“. Radovi su već uveliko u toku. Šta će ova investicija značiti za Negotin i njegove građane?

Izuzetno mi je drago što je ovaj projekat sada u fazi realizacije i što više ne govorimo o planovima, već o objektu koji se gradi. Od samog početka smo želeli da budemo partner investitoru i da pomognemo da se prevaziđu sve administrativne prepreke i stvore uslovi za početak izgradnje. „Penta park“ će biti značajan novi sadržaj za Negotin. Planirano je oko 7.000 kvadratnih metara prodajnog prostora sa 14 lokala, u kojima će biti zastupljeni domaći i strani brendovi iz različitih oblasti – od prehrane, garderobe i sportske opreme, do bele tehnike, nameštaja i ugostiteljskih sadržaja. U okviru kompleksa biće i 140 parking mesta i dečje igralište. Ono što je posebno važno jeste da ova investicija u potpunosti menja sliku ovog dela Negotina. Prostor koji je do pre samo desetak godina bio zapostavljen danas dobija potpuno novu funkciju. Posle dolaska „Lidla“, izgradnja „Penta parka“ predstavlja nastavak razvoja ovog dela grada i njegovo postepeno zaokruživanje u savremenu trgovinsku zonu. Za građane je važno što će na jednom mestu dobiti veći broj različitih sadržaja i mogućnost da obave kupovinu koja im je do sada često podrazumevala odlazak u druge gradove. Očekujemo da će to doprineti i tome da se deo novca koji naši građani troše van Negotina zadrži u lokalnoj sredini. Ova investicija je značajna i sa aspekta zapošljavanja. Otvaranje novih radnih mesta svakako će biti jedan od konkretnih rezultata za naše građane. Mislim da je veoma važno istaći i širu poruku ovog projekta. Kada investitor dođe u Negotin i uloži u ovako značajan objekat, to je signal da naš grad ima potencijal i da postoji interesovanje za ulaganja. Negotin ima potrebu za savremenim sadržajima, ali ima i potencijal da ih dobije. Zato očekujem da „Penta park“ ne bude samo mesto za kupovinu, već novi prostor okupljanja građana i dodatni podsticaj razvoju ovog dela grada. Kada se radovi završe, dobićemo jednu potpuno novu gradsku celinu, više sadržaja, nova radna mesta i dodatnu vrednost za Negotin.

Poljoprivreda je jedna od najznačajnijih privrednih grana na području opštine Negotin. Kako Opština Negotin podržava poljoprivrednike i šta su prioriteti kada je reč o razvoju poljoprivrede, a posebno vinogradarstva, vinarstva i pčelarstva?

Poljoprivreda je za Negotin od izuzetnog značaja i zato joj godinama posvećujemo posebnu pažnju. Naša politika je da u poljoprivredu ulažemo kontinuirano i da našim poljoprivrednicima pružimo podršku koja će im pomoći da unaprede proizvodnju i svoja gazdinstva. Ove godine za agrarni budžet izdvojeno je 25 miliona dinara, koliko i prošle godine. Važno nam je da naši poljoprivrednici imaju podršku i sa lokalnog i sa državnog nivoa. Samo zajedničkim delovanjem možemo da stvorimo bolje uslove za razvoj poljoprivrede i da pomognemo proizvođačima da budu konkurentniji. Interesovanje poljoprivrednika za lokalne mere podrške takođe pokazuje da je ova pomoć potrebna. Prošle godine imali smo 240 zahteva, dok je ove godine podneto 250 zahteva poljoprivrednika.

Posebno mi je važno da istaknem saradnju sa državom na procesima komasacije u timočkom delu opštine. Cilj je da se poljoprivredno zemljište bolje organizuje i ukrupni, da se stvore povoljniji uslovi za obradu i da se unapredi poljoprivredna proizvodnja. Poseban značaj ovaj proces ima za razvoj vinogradarstva, koje je jedan od naših velikih potencijala. Negotinska Krajina ima dugu i bogatu tradiciju proizvodnje grožđa i vina, ali ono što nas posebno raduje jeste što naši vinari iz godine u godinu pokazuju da ta tradicija može da bude osnov za proizvodnju vrhunskih vina. Naši proizvođači postižu sve bolje rezultate na različitim međunarodnim predstavljanjima, a vina sa geografskim poreklom Negotinske krajine osvajaju brojna priznanja.

Zato želimo da kontinuirano jačamo naše vinogradare i vinarije, da im pružamo podršku i da stvaramo uslove da unapređuju proizvodnju i kvalitet. Naš cilj nije samo veća proizvodnja, već pre svega kvalitetan i prepoznatljiv proizvod. Želimo da se, kada se pomene Negotinska Krajina, pomisli i na kvalitetno vino. Isto tako, ne smemo da zaboravimo naše pčelare, koji takođe predstavljaju važan deo poljoprivrednog potencijala naše opštine. Negotinski kraj ima izuzetne prirodne uslove za pčelarstvo, a naši pčelari proizvode med izuzetnog kvaliteta, koji s pravom može da se svrsta među najkvalitetnije medove u Srbiji. I tu vidimo veliki prostor za dalji razvoj, jačanje proizvodnje, prepoznatljivost naših proizvoda i bolje pozicioniranje na tržištu. Zato želimo da podržimo sve naše proizvođače – od ratara i voćara, preko vinogradara i vinara, do pčelara. Negotin ima veliki potencijal i veliki broj vrednih ljudi koji svojim radom taj potencijal pretvaraju u kvalitetne proizvode.

Naš cilj je da taj potencijal prepoznamo, podržimo i promovišemo. Želimo da Negotinska Krajina bude prepoznata po kvalitetnom vinu, dobrom medu i drugim kvalitetnim poljoprivrednim proizvodima, ali i po ljudima koji stoje iza tih proizvoda. To je najbolji način da poljoprivreda bude ne samo tradicija već i važan deo budućeg ekonomskog razvoja naše opštine.

Kada se sve o čemu smo razgovarali sagleda u celini – od velikih kapitalnih projekata i infrastrukture, preko zdravstva i poljoprivrede, do novih privatnih investicija – koliko je za Negotin važna saradnja sa državom?

Saradnja sa državom je za nas od izuzetnog značaja i mislim da se najbolje vidi kroz konkretne rezultate koje danas imamo na terenu. Samo tokom ove godine Negotin su, u okviru svojih poseta i aktivnosti, posetili predsednik Republike Aleksandar Vučić, kao i ministri Darko Glišić, Nikola Selaković i Aleksandra Sofronijević, upravo povodom realizacije i praćenja važnih projekata za našu opštinu.

To za nas nije samo protokolarna poseta. Svaka od tih poseta bila je prilika da se razgovara o konkretnim projektima, da se na licu mesta sagleda dokle se stiglo sa njihovom realizacijom i da se rešavaju pitanja koja se pojavljuju tokom njihovog sprovođenja. Luka Prahovo, obilaznica, rekonstrukcija Zdravstvenog centra, putna infrastruktura i drugi projekti pokazuju da Negotin ima podršku države.

Nama je kao lokalnoj samoupravi važno da tu podršku opravdamo. Naš posao je da budemo dobar i pouzdan partner, da pripremamo projekte, rešavamo probleme i stvaramo sve neophodne uslove kako bi investicije što brže i efikasnije bile realizovane i kako bi korist od njih imali naši građani.

Mislim da je najvažnije što se danas rezultati vide. Gradi se, rekonstruiše, ulaže se i stvaraju se uslovi za nove investicije i nova radna mesta. Negotin ima veliki potencijal i naša obaveza je da ga iskoristimo. Pred nama je još mnogo posla, ali kada imate dobru saradnju lokalne samouprave i države, kada postoji spremnost da se problemi rešavaju i kada se projekti realizuju, onda možemo da budemo optimisti. Želimo Negotin u kojem će ljudi videti perspektivu za sebe i svoje porodice, u kojem će privreda imati uslove za razvoj, poljoprivrednici sigurnost i podršku, a mladi razlog da ostanu.

Verujem da smo na dobrom putu i da će se rezultati ovih ulaganja u narednom periodu sve više videti u svakodnevnom životu naših građana.

Želim na kraju posebno da zahvalim predsedniku Republike Aleksandru Vučiću na podršci koju pruža razvoju naših krajeva i realizaciji brojnih projekata koji danas menjaju lice Negotina. Podrška države nam je izuzetno važna i ona se danas vidi kroz konkretne investicije i radove koji su u toku. Negotin je u prethodnom periodu dobio značajnu pažnju države i važno nam je da tu podršku opravdamo dobrim radom i odgovornim odnosom prema svakom projektu. Naš cilj je da sve što nam je pruženo kao prilika pretvorimo u konkretnu korist za građane i u temelj za dalji razvoj naše opštine.

Siguran sam da će se u narednom periodu rezultati ovih ulaganja sve više videti i da ćemo zajedno nastaviti da menjamo Negotin nabolje – da bude uređeniji, razvijeniji i bolje mesto za život, rad i ostanak naših ljudi.

U DUHU VOJVODE PUTNIKA I KOSOVSKIH JUNAKA:
SABLJE I MAČEVI ČASTI U NAJVIŠEM DOMU NARODA!

U Domu Narodne skupštine Republike Srbije, povodom završetka školovanja 15. klase Visokih studija bezbednosti i odbrane i oficira 69. klase Generalštabnog usavršavanja Škole nacionalne odbrane „Vojvoda Radomir Putnik“, a prema odluci predsednika Republike Srbije i vrhovnog komandanta Vojske Srbije predsendika Aleksandra Vučića, održana je prigodna svečanost..

Svečanosti su prisustvovali Izaslanik predsednika Republike i vrhovnog komandanta Vojske Srbije Aleksandra Vučića ministar odbrane Bratislav Gašić, načelnik Generalštaba Vojske Srbije general Milan Mojsilović, ministri u Vladi Srbije, članovi kolegijuma ministra odbrane i načelnika Generalštaba, predstavnici vojno-diplomatskog kora, verskih zajednica i članovi porodica polaznika.

Ministar Gašić uručio je replike srpskih srednjovekovnih mačeva polaznicima 15. klase VSBO i oficirske sablje prvoj trojici u rangu polaznika 69. klase GŠU - potpukovniku Vladimiru Božoviću, potpukovniku Daliboru Aleksiću i potpukovniku Dragiši Radenkoviću, dok je ostalim polaznicima 69. klase GŠU oficirske sablje uručio načelnik Generalštaba general Mojsilović.

Tom prilikom, ministar odbrane podsetio je na reči generalštabnog pukovnika i utemeljivača srpske vojne misli Jovana Miškovića, koji je u vojno-istorijskoj raspravi, povodom obeležavanja petstote godišnjice Kosovske bitke, ukazao na to da je potrebno da se neguju „sloga, ljubav prema otadžbini, religioznost i patriotizam“ kako bi se Srbija izborila za slobodu te da se izgradi čvrsta državna organizacija i stvori „dobro organizovana, disciplinovana, spremna i oduševljena vojska“.

- U tim rečima sadržana je pouka koja nije izgubila svoju snagu ni posle više od jednog veka. Trajna snaga Srbije temelji se na jedinstvu naroda, države i vojske. Kroz čitavu našu istoriju upravo je to jedinstvo bilo glavni oslonac unutrašnje stabilnosti, pouzdano sredstvo odvraćanja i najčvršći garant odbrane naše otadžbine – rekao je ministar Gašić.

Čestitajući slušaocima 15. klase Visokih studija bezbednosti i odbrane i 69. klase Generalštabnog usavršavanja na uspešno završenom usavršavanju, ministar odbrane istakao je da Škola nacionalne odbrane s pravom nosi ime vojvode Radomira Putnika, najstarijeg među srpskim vojvodama, koji je svojom oficirskom karijerom i ličnim primerom pokazao da se najveća vojnička znanja stiču marljivim učenjem, neprestanim usavršavanjem i besprekornom službom otadžbini.

Obrativši se polaznicima, ministar Gašić naglasio je da naš sistem nacionalne bezbednosti i odbrane postaje snažniji sa njihovim znanjem i sposobnostima te da su do danas sticali znanja i usavršavali svoje veštine, a da su od danas dužni da ih primenjuju, neprestano usavršavaju i prenose budućim generacijama.

Za narod koji je podneo velike žrtve kako bi stekao i sačuvao svoju slobodu i izgradio suverenu državu, koja vodi nezavisnu i principijelnu

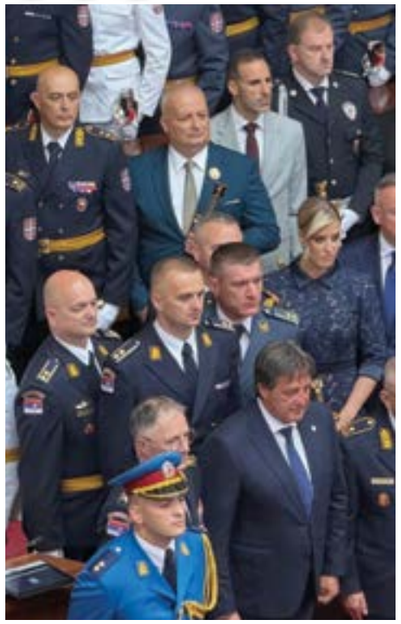

politiku, jedno od najvažnijih pitanja jačanje kapaciteta i sposobnosti za odbranu istakao je.

- Zato i ne čudi što je Dom Narodne skupštine i ove godine otvorio svoja vrata za svečanost povodom završetka usavršavanja slušalaca Visokih studija bezbednosti i odbrane i Generalštabnog usavršavanja Škole nacionalne odbrane „Vojvoda Radomir Putnik“. Upravo ovde, u najvišem predstavničkom domu građana Srbije, simbolično se potvrđuje neraskidiva povezanost naroda, države i Vojske Srbije – naglasio je ministar Gašić.

Istakavši da su pouke o jedinstvu kao najboljem čuvaru slobode Srbije danas podjednako aktuelne, ministar odbrane rekao je da živimo u vremenu brzih i dubokih promena, u svetu koji postaje sve složeniji i nepredvidljiviji te da se u takvim okolnostima mir ne podrazumeva, već da se čuva mudrom politikom, snažnim institucijama i sposobnom vojskom.

Visoke studije bezbednosti i odbrane ove godine završilo je 23 polaznika, od toga 16 iz organa državne uprave i službi Vlade Republike Srbije, tri iz Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, dva iz Oružanih snaga Bosne i Hercegovine, jedan iz Oružanih snaga Republike Namibije i jedan pripadnik Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske.

Radi upoznavanja sa sistemima kolektivne bezbednosti i odbrane i sa nacionalnim sistemima bezbednosti drugih država, a u okviru realizacije Programa usavršavanja VSBO i planova međunarodne saradnje Univerziteta i Ministarstva odbrane za 2026. godinu, za slušaoce VSBO su organizovana studijska putovanja i posete sedištima Ujedinjenog kraljevstva Velike Britanije i Severne Irske, Mađarskoj, Republici Austriji, Republici Bugarskoj i Narodnoj Republici Kini.

Treba istaći da se dobar deo slušalaca VSBO danas zauzima visoke rukovodeće funkcije u sistemu nacionalne bezbednosti – od ministarskih i funkcija državnih sekretara i pomoćnika ministara, zatim drugih visokih rukovodećih dužnosti u ministarstvima i agencijama Vlade Republike Srbije.

Među polaznicima koji su uspešno završili specijalno školovanje bio je i Radovan Arežina vršilac dužnosti pomoćnika ministra za lokalnu samoupravu u Vladi Republike Srbije.

U prijatnom razgovoru, na prelepoj terasi hotela “Đerdap” u Kladovu, sa koje se pruža neponovljiv pogled na plavi Dunav, razgovoru koji krasi svaki susret sa ovim izuzetnim čovekom i dugogodišnjim političarem, preneo nam je utiske o ovom posebnom školovanju.

- Kada sam upisao Visoke studije bezbednosti i odbrane, verovao sam da dolazim na još jedno u nizu stručnih usavršavanja, ali me je stvarnost brzo demantovala. Visoke studije bezbednosti i odbrane Škole nacionalne odbrane „Vojvoda Radomir Putnik“ imaju jasan, dubok patriotski cilj: da nas kroz intenzivni rad spoji u jedinstven front za odbranu i očuvanje suvereniteta otadžbine. Cilj je produbljivanje postojećeg znanja rukovođenja u vanrednim, kriznim situacijama i percepciju budućih izazova pred kojim je društvo, pred kojim je država, određene istitucije i lokalne samouprave.

U vremenu geopilitičkih transformacija, sigurno je da treba ići u susret novom vremneu, a ne ćekati, da te događaji na bilo koji način iznendade, a sve u duhu koncepta naše totalne odbrane koji nije osvajanje tuđih teritorija već zaštita državnog integriteta i suveriniteta, kao i zaštita svih građana Srbije, koji su ostali na prostorima bivše Jugoslavija i Srba u rasejanju.

Bilo je skoro 100 prijava, za Školu visokih studija bezbednosti i odbrane, izabrano je nas 24 polaznika. U sklopu realizacije posebnih oblika nastave u nastavnom području „Upravljanje sistemom nacionalne bezbednosti“ studijski smo posetili Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Severne Irske, Mađarsku, Austriju, Bugarsku i N. R. Kinu.

Sva ova putovanja su bila izuzetna, ali je za mene najimpresivnije, koje je ostavilo dubok utisak na sve nas bilo, poseta kineskim institucijama. Putovanja su bila i prilika za promovisanje VSBO kao jedinstvenog oblika usavršavanja visokih državnih funkcionera i službenika, odnosno pripadnika sistema bezbednosti i odbrane za upravljanje nacionalnim sistemima u regionu Zapadnog Balkana.

Sa tih putovanja nismo se vratili samo bogatiji za nova znanja, već sa nepoljuljanim patriotskim mentalnim sklopom i jasnom sveščU da smo pred najvišim domom naroda potvrđeni kao strategijski lideri koji u svakom trenutku ponosno čuvaju mir, slobodu i nacionalno dostojanstvo Republike Srbije.

Upravo u svetlu te uzvišene misije, naša zajednička međunarodna studijska putovanja i posete institucijama nisu bila samo deo nastavnog plana, već provera naše spremnosti na najvišem, strategijskom nivou.

Vrhunac i najemotivniji trenutak celog ovog puta za mene je bio u Domu Narodne skupštine, kada mi je svečano uručena replika srpskog srednjovekovnog mača. Taj trenutak je za mene bio još uzvišeniji jer su u publici sedeli članovi moje porodice, a među njima i moji unuci.

Gledajući u njih dok primam ovaj mač časti, shvatio sam da on nije samo nagrada za uspešan završetak usavršavanja – on je materijalizacija oficirske zakleve, tradicije i odgovornosti prema generacijama koje dolaze.

Dok držim mač časti pred onima koje najviše volim, osećam duboku sponu sa našim precima i svest da smo pred najvišim domom naroda potvrđeni kao strategijski lideri koji u svakom trenutku ponosno čuvaju mir, slobodu i nacionalno dostojanstvo Republike Srbije.

UROVICA PULSIRA ŽIVOTOM:
USPEŠNO ODRŽANI 19. DANI DIJASPORE

Kada se spoje vreli julski dani, zov rodnog kraja i neprolazna ljubav prema tradiciji, nastaju priče koje greju srce i vraćaju nadu u opstanak srpskih sela. Upravo to se dogodilo u Urovici, jednom od najvećih naselja negotinske opštine, gde su uspešno održani 19. tradicionalni Dani dijaspore.

Ova manifestacija, koja je prerasla okvire običnog okupljanja, ove godine je trajala punih nedelju dana i poslala najlepšu, afirmativnu poruku o neraskidivim vezama naroda u rasejanju i njegove matice.

Urovica, koja je sredinom prošlog veka brojala više od 3.500 stanovnika, danas deli sudbinu mnogih mesta čiji su se meštani otisnuli put Austrije, Nemačke i Francuske.

Međutim, ono što Urovicu izdvaja jeste njeno veliko srce i vernost njenih ljudi. Zahvaljujući Evropskom udruženju prijatelja Urovice iz Beča, FK Urovici, Klubu penzionera, Mesnoj zajednici i OŠ „Branislav Nušić“, selo je tokom sedmice pulsiralo životom kakav se pamti iz starih, davnih vremena kada su pod istim krovom živele generacije.

„U julu i avgustu u Urovici sve je puno, ostalim mesecima selo je prazno. Ali kada dođe leto, srce nam je puno od žagora dece“, sa ponosom i setom ističe Jovica Stanojević, koji je u Austriji proveo 37 godina, a sada s radošću dočekuje nove generacije.

Ove godine program je bio bogatiji nego ikada pre, obuhvativši sve generacije kroz tri ključna stuba manifestacije:

Četvrtak je bio rezervisan za penzionere, čijoj se svečanoj zabavi odazvalo oko 300 veselih posetilaca.

Subota je protekla u znaku Memorijalnog turnira u malom fudbalu „Ljubiša Janković“, koji je okupio oko 200 sportista iz Kladova, Negotina, Urovice, Beča i Plavne.

Nedelja je predstavljala vrhunac smotre, kada je više od 1.000 posetilaca uživalo u bogatoj kulturnoj baštini KUD-ova iz Crnajke, Svrljiga, Kladova, Topolnice i Bukovča, uz pratnju orkestra Slobodana Dobrosavljevića.

Manifestaciju je zvanično otvorio predsednik opštine Negotin, Vladimir Veličković, istakavši da je dijaspora ključan i ravnopravan partner u razvoju sela. Prema njegovim rečima, lokalna samouprava čini sve da podrži ljude koji žele da investiraju u svoj kraj i možda mu se jednog dana trajno vrate.

Lokalna samouprava, kaže predsednik opštine Negotin, Vladimir Veličković, nastavlja da intenzivno radi na poboljšanju infrastrukture.

„Dijaspora je važan partner u razvoju naših sela. Ljudi koji su život i posao izgradili u inostranstvu nisu prekinuli vezu sa zavičajem, dolaze, pomažu, žele da učestvuju u razvoju sredine iz koje potiču. Naš zadatak kao lokalne samouprave jeste da budemo pouzdan partner i da zajednički realizujemo projekte koji će unaprediti kvalitet života u Urovici i svim našim selima. Verujem da će upravo takva saradnja doprineti da se još više ljudi odluči da investira u svoj kraj, a neki možda jednog dana i da se vrate u njega“, dodaje Veličković.

Zamenik predsednika Skupštine opštine Negotin, Dragiša Ivković, naglasio je da su ovi Dani dijaspore zapravo bili uspešna generalna proba za narednu godinu, kada manifestacija slavi svoj veliki 20. jubilej.

„Zadovoljni smo što smo i 19. put uspeli da okupimo naše meštane, ljude iz dijaspore i brojne goste. Ovo je bila i svojevrsna generalna proba za veliki jubilej koji nas očekuje naredne godine. Prvi put smo u okviru Dana dijaspore organizovali i turnir u fudbalu, a ono što nas posebno raduje jeste što smo uspeli da uključimo mlađe snage u organizaciju. Osetili su koliko je ozbiljan posao pripremiti ovakvu manifestaciju i verujem da će upravo oni naredne godine preuzeti značajan deo odgovornosti. Već od septembra počinjemo pripreme za 20. Dane dijaspore, jer želimo da jubilej bude dostojan svega što je ova manifestacija predstavljala tokom prethodne dve decenije. Ove godine programi su trajali čitave sedmice, od druženja penzionera, preko memorijalnog turnira, do završne kulturno-umetničke večeri, i pokazali su da Dani dijaspore nisu samo manifestacija, već vreme kada Urovica zaista živi punim plućima“, optimistično najavljuje Ivković.

Da saradnja rađa konkretne rezultate svedoče i reči Dobrivoja Andrekulovića, predsednika Evropskog udruženja prijatelja Urovice. On podseća da se kroz zajednički model „dinar na dinar“ i uz pomoć opštine intenzivno radi na infrastrukturi – od asfaltiranja ulica do aktuelnog uređenja rečnog korita. Planovi za budućnost su ambiciozni: izgradnja prelepog šetališta sa rasvetom, klupama i fontanom, sanacija kaptaže za stabilno vodosnabdevanje, kao i rešavanje odnosa za izgradnju novog fudbalskog stadiona.

Da je saradnja dijaspore i lokalne zajednice ključ razvoja sela smatra i Dobrivoje Andrekulović predsednik Evropskog udruženja prijatelja Urovice.

„Uvek potenciram saradnju dijaspore i matice, jer niti mi možemo bez mesne zajednice ili opštine, niti oni, pogotovu mesna zajednica, ne mogu bez nas. Gledaćemo da i dalje radimo i da imamo još bolju saradnju. Prošle godine asfaltirane su još neke ulice u selu, nešto je rađeno po sistemu „dinar na dinar“, nešto iz sredstava opštine. Sada je počelo sređivanje rečnog korita, a želja nam je da uredimo priobalje, napravimo park sa stazama, cvećem, možda i fontanom, kao i lepo šetalište sa rasvetom i klupama. Imamo problem sa vodosnabdevanjem i potrebno je da se sanira kaptaža kako bi više vode stiglo do sela. Godinama se razmatra i izgradnja stadiona za naš fudbalski klub, ali prvo moraju da se reše imovinsko-pravni odnosi“, kaže Andrekulović.

Tokom leta Urovica ponovo postaje mesto puno dečje graje, što organizatorima daje dodatni podstrek da neguju ovu manifestaciju.

„Mnogo je dece došlo ovog leta u Urovicu iz dijaspore. Ono što je posebno lepo jeste da se druže sa decom iz Slatine, Samarinovca i drugih sela. Ta deca se već poznaju iz Beča, gde zajedno igraju folklor. Verovatno većina njih neće biti povratnici, ali ima porodica koje to žele. Neki bi voleli da se vrate, drugi da u našoj čuvenoj kafani otvore pravi restoran, a neki razmišljaju o privatnom poslu. Želja ima, ali još niko nije napravio taj prvi korak“, zaključuje Andrekulović.

Posebnu lepotu ovog leta donela su deca iz dijaspore koja su preplavila selo, družeći se sa vršnjacima iz Slatine i Samarinovca. Mnogi od njih se već poznaju sa folklora u Beču, a želje nekih porodica da pokrenu privatan biznis ili otvore restoran u zavičaju pokazuju da koren nije prekinut.

Kao najlepši estetski završetak ove kulturne svetkovine, održan je izbor za najlepšu pastiricu smotre. Laskavu titulu najlepše ponela je Anđela Sideris iz Kladova, dok su za prvu i drugu pratilju proglašene Monika Stanković i Anđela Nikolić iz Topolnice. Titulu najlepše meštanke ponela je ponosna Urovičanka Destina Nikolić.

Dani dijaspore u Urovici još jednom su dokazali da daljina ne briše identitet. Dokle god ima tradicije, pesme, sporta i zajedničke želje za napretkom, ovo veliko selo Negotinske krajine nastaviće da živi punim plućima, svedočeći o tome da se najlepše priče uvek pišu tamo gde smo napravili svoje prve korake.

GRILL & RESTAURANT
SEMENDRIA

DOBRODOŠLI U
SEMENDRIA
Gde tradicija susreće ukus!

Uživajte u vrhunskom roštilju
na čumur u prijatnom ambijentu
našeg restorana.

ADRESA:
Gausplatz br 1
1200 Wien
+43 660 26 26 026
office@semendria.at

SVAKOG DANA TAZE PEČENJE SA RAŽNJA

RADNO VREME:
Ponedeljak – Četvrtak: :
10:00 – 22:00 h
Petak – Nedelja:
10:00 – 01:00 h

NAŠA PONUDA
Nudimo sve vrste najukusnijeg mesa sa roštilja na čumur i veliki izbor domaćih kuvanih jela.
Organizujemo za vas nezaboravna porodična slavlja uz bogat asortiman pića i vina.

ZA VAŠE PROSLAVE
- ✓ Porodična okupljanja
- ✓ Rođendani
- ✓ Krštenja
- ✓ Poslovni ručkovi
- ✓ I još mnogo toga...

Rezervišite na vreme!

"Život je prekratak da bi pili loše vino" – Clif Hakim
Naša vizija i obaveza je da izvanredan potencijal Negotinskog kraja, ne samo očuvamo, već sasvim obnovimo i vratimo Negotinsku Krajinu na vinarsku kartu Evrope i Sveta, gde je oduvek i pripadala.

OTKRIJTE NAŠA VINA VINARIJA MIKIĆ

Vinarija Mikić

Vinarija Mikić
Rečka- Negotinska Krajina ,
Srbija
Tel. +381 61 20 16 110
+381 66 60 69 100
Petzoldstraße 14 , 46000 Wels
Österreich
+43 660 34 70 617 (Wels)
+43 676 95 72 330 (Wien)
office@vinarija-mikic.com

"Vina pripremana srcem"

PINOT NOIR 2015 DOBITNIK ZLATNE MEDALJE
UJEDNO I NAJBOLJI PINOT NOIR SRBIJE

EDDY
KFZ -MEISTERBETRIEB
KFZ - SPENGLER
REPARATURWERKSTÄTTE ALLER MARKEN
INH.: DJURDJEVIĆ NEDELJKO

AUTO DIENST
Für alle Marken
Kfz FACHBETRIEB
Prüfstelle

LETNJI KAMPOVI OKUPILI SRPSKU DECU IZ CELOG SVETA I POSLALI MOĆNU PORUKU ZAJEDNIŠTVA

Letnja sezona u Srbiji protekla je u znaku masovnog okupljanja mladih sunarodnika iz rasejanja i regiona. Kroz seriju tematskih sportskih, ekoloških i kulturno-obrazovnih kampova, stotine mališana imalo je priliku da oseti toplinu otadžbine, dok su državni zvaničnici i lokalni lideri poslali jasnu poruku – Srbija misli na svoju decu gde god ona živela.

Organizovani od strane kabineta ministra zaduženog za odnose sa dijasporom Đorđa Milićevića, ovi kampovi su postali neraskidivi mostovi zajedništva. U nastavku donosimo detaljan pregled svih kampova, njihovih dešavanja, kao i zvaničnika i gostiju koji su podržali ovu veliku nacionalnu akciju.

Beograd – Sportsko-edukativni kamp „Srbija te zove“

Najmasovnije okupljanje zabeleženo je u glavnom gradu, gde je kamp uspešno realizovan u saradnji sa sportskim udruženjem „Sportstars“.

Više od 400 dečaka i devojčica iz 17 zemalja, regiona i sa Kosova i Metohije treniralo je više olimpijskih disciplina i učestvovalo u edukativnim sadržajima iz oblasti srpskog jezika, istorije, kulture i tradicije. Svečanosti su prisustvovali premijer Srbije Đuro Macut i ministar bez portfelja Đorđe Milićević.

Premijer Macut je istakao da ovaj kamp svedoči o tome da Srbija nije samo zemlja iz koje se potiče, već dom kome se uvek vraća:

„Dužnost države je da svakom detetu koje nosi Srbiju u srcu pokaže da je u svojoj otadžbini uvek dobrodošlo. Sport razvija zajedništvo, disciplinu i međusobno poštovanje, dok obrazovanje čuva temelje nacionalnog i kulturnog nasleđa.

U Šidu (Morović) prelepom prirodnom ambijentu zapadnog Srema, na mestu gde se susreću reke Bosut i Studva, šume i stara tvrđava, održan je Ekološko-obrazovni kamp posvećen prirodi i ekologiji, koji je svečano otvorio ministar Đorđe Milićević.

Mladi su kroz radionice uočavali značaj zaštite životne sredine i razgovarali o ekološkim praksama u svojim sredinama. Kao praktičan dokaz ekološke svesti, učesnici su zajedno sa ministrom zasadili sadnicu bagrema.

Ministar Milićević je poručio da je očuvanje prirode jedno od najvažnijih pitanja za buduće generacije:„Čuvati prirodu znači čuvati vodu, vazduh, šume, životinje, alii zdravlje ljudi

i kvalitet života generacija koje dolaze. Ulaganje u mlade iz dijaspore i regiona je ulaganje u budućnost Srbije.

“Kruševac – Kulturno-obrazovni kamp „Mladi čuvari tradicije“ Ovaj kamp je imao posebnu istorijsku težinu jer je održan u carskom gradu u danima kada Kruševac obeležava Vidovdan. Svečanom otvaranju su, pored ministra Đorđa Milićevića, prisustvovali i gradonačelnik Kruševca Ivan Manojlović, predsednica Skupštine grada Dragana Barišić i zamenik predsednice Skupštine grada Siniša Maksimović.Deca i mladi su učili o srpskoj istoriji, jeziku, običajima, pesmi i igri.

Najveći utisak ostavio je defile kulturno-umetničkih društava, kada su mladi prošetali gradom u tradicionalnim narodnim nošnjama. Ministar Milićević je naglasio važnost očuvanja identiteta van granica matice:

„Kada mladi iz različitih zemalja prođu Kruševcem u narodnim nošnjama, kroz pesmu, igru i zajedništvo, najbolje pokazuju da srpski identitet živi i van granica Srbije. Vidovdan nas podseća ko smo, odakle dolazimo i šta smo dužni da sačuvamo.

Ekološko-obrazovni kamp je bila još jedna velika ekološka stanica bila je u Smederevu, gradu u kome lokalna samouprava i privreda ulažu velike napore da se unapredi kvalitet vazduha i zaštita životne sredine. Na otvaranju i ekološkoj radionici učestvovali su ministar Đorđe Milićević, gradonačelnica Smedereva Jasmina Vojinović i predsednica udruženja “Eko Trend” Nevena Stošić.

Više od dve stotine dece iz devet različitih država uživalo je u druženju, upoznavanju Srbije i učenju o ekologiji. Na održanoj radionici, deca su posadila sadnice četinara kao simbol novog života, a ministar Milićević je dodao:„Naš cilj

je veoma jasan, da što više dece poseti svoju zemlju, a naša je obaveza da radimo na jačanju odnosa sa dijasporom i regionom, kao i sa lokalnim samoupravama kako bi programi letnjih kampova bili sadržajniji i sveobuhvatniji.

“Topola – Tematski letnji kamp „Putevima junaka“. U srcu Šumadije svečano je otvoren prvi u nizu tematskih kampova koji nosi naziv sa snažnom porukom o poreklu i hrabrosti. Događaj su podržali ministar Đorđe Milićević, zamenica predsednika opštine Topola Elena Jovanović, predsednik Sportskog saveza Srbije Davor Štefanek, državni sekretar u Ministarstvu sporta Ratko Nikolić i domaćin kampa Bratislav Milanović.

Kroz sport, igru, takmičenja i druženje, deca su dobila priliku da još bolje upoznaju srpski jezik, pismo, istoriju, kulturu i tradiciju. Ministar Milićević je objasnio simboliku naziva kampa:„Naziv kampa podseća da junaštvo nije samo u prošlosti – junaštvo je i kada čuvamo svoj jezik, svoje pismo, svoje poreklo, svoju porodicu i ljubav prema Srbiji. Jedan od ciljeva je da svako naše dete koje živi van Srbije zna da je Srbija njegova kuća.

Serija letnjih susreta obuhvatila je i grad na Ibru, “Kraljevo – Sportsko-obrazovni kamp „Igrom do korena“ gde je otvoren kamp koji kroz igru i fizičku aktivnost vraća mlade generacije njihovom nacionalnom nasleđu. Svečanosti su prisustvovali ministar Đorđe Milićević i zamenik gradonačelnika Kraljeva Vladimir Mimović.

Edukativno-sportski program osmišljen je tako da deca kroz igru razvijaju timski duh, uče o kulturnoj baštini i jačaju svest o svom poreklu i korenima.

Veliko okupljanje organizovano je na jugu Srbije, gde je Kulturni centar u Surdulici postao baza za više od 230 dece iz Srbije, regiona i rasejanja. Otvaranju su prisustvovali ministar Đorđe Milićević, ministar zadužen za unapređenje razvoja nedovoljno razvijenih opština Novica Tončev i predsednica opštine Surdulica dr Aleksandra Popović.

Kroz sportska takmičenja, edukativne radionice i upoznavanje prirodnih lepota Vlasine, deca su gradila trajna prijateljstva i poverenje. Posebno atraktivan momenat bio je kada su ministri sa decom povukli prvi potez u partiji šaha.

Ministar Milićević je istakao da sport, znanje i prijateljstvo nemaju granice, dodajući:

„Želimo da sa sobom ponesu osećaj da Srbija nije samo mesto iz kog potiču njihovi roditelji ili bake i deke, već njihova kuća kojoj uvek pripadaju. Najveće bogatstvo Srbije su ljudi i naša je dužnost da čuvamo jedinstvo našeg naroda.

U Velikoj Plani otvoren je Kulturno-obrazovni kamp (Etno selo Moravski konaci) Prelepi ambijent etno sela Moravski konaci poslužio je kao idealna učionica na otvorenom gde su spojeni učenje, tradicija, igra i pesma, uz prisustvo ministra Đorđa Milićevića i predsednika opštine Velika Plana Strahinje Pavešković. Deca su dobila priliku da iskuse školu jahanja, izlete i zajedničke aktivnosti. U okviru kampa organizovan je obilazak ključnih istorijskih i duhovnih tačaka: manastira Koporin, Oplenca, Viševca i Radovanjskog luga. Tokom ceremonije otvaranja istaknuto je da se Srbija ne upoznaje samo iz knjiga, već kroz ljude, mesta i susrete: „Ova mesta govore o korenima, slobodi, veri, tradiciji i državnosti. Letnji kampovi su ulaganje u budućnost Srbije, jer su deca iz dijaspore i regiona neodvojivi deo naše zemlje i najveća veza sa budućnošću.

“Brus, Brzeće i Kopaonik – Ekološko-obrazovni kamp „Povratak korenima i prirodi“. Ovaj specifičan ekološki kamp uspešno je realizovan na tri atraktivne planinske lokacije, pružajući mladima jedinstven dodir sa prirodom. Svečanom otvaranju su prisustvovali ministar Đorđe Milićević, predsednik opštine Brus Dalibor Savić i direktor Turističke organizacije opštine Brus Zlatko Milenković. Mladi su kroz radionice u Brusu, Brzeću i na Kopaoniku učili o očuvanju prirodnih resursa i povratu korenima u zdravom okruženju.

Sportsko-obrazovni kamp u Aleksandrovcu u Župi je još jedan uspešan sportsko-edukativni centar za mlade sunarodnike koji žive izvan granica matice, a čast da uveličaju otvaranje imali su ministar Đorđe Milićević i predsednica opštine Aleksandrovac Jelena Paunović.

Uz sportske aktivnosti i rekreaciju, poseban akcenat stavljen je na radionicu posvećenu lokalnom govoru i dijalektu, čime se kroz jezik direktno jača identitet naroda. Sa govornice

je poručeno:„Naš cilj je da svako dete koje živi van Srbije zna da ovde ima svoj dom, svoje korene i svoju budućnost. Sa ovih kampova oni nose znanje i želju da se Srbiji uvek vraćaju.

“Tršić – Kamp u zavičaju Vuka Karadžića. U rodnog mestu reformatora srpskog jezika, u Tršiću, ministar Đorđe Milićević svečano je otvorio kamp koji sa sobom nosi najdublju simboliku očuvanja nacionalnog pisma i govora. Mladi su imali jedinstvenu priliku da upoznaju istoriju, običaje i bogato nasleđe na mestu gde su izvorno sačuvani srpski jezik i ćirilica.

Ministar Milićević je izrazio uverenje da su ovi susreti mnogo više od običnog druženja: „Tršić nas najbolje podseća koliko je važno da jezičke i kulturne vrednosti prenosimo novim generacijama. Uverен sam da će deca iz ovog kampa poneti lepe uspomene, nova prijateljstva i još snažniju ljubav prema Srbiji.“

PATRIJARH PORFIRIJE UGOSTIO VIŠE OD 400 UČESNIKA KAMPA „SRBIJA TE ZOVE“: „DOŠLI STE U SVOJU KUĆU DA SE NAPOJITE LJUBAVLJU“

Njegova Svetost Patrijarh srpski g. Porfirije u hramu Svetog Save na Vračaru ugostio je više od 400 učesnika šestog međunarodnog sportsko-edukativnog kampa „Srbija te zove“.

U Hram Svetog Save stigli su mladi sportisti sa Kosova i Metohije, iz zemalja okruženja, kao i iz srpske dijaspore – Sjedinjenih Američkih Država, Australije, Švedske, Italije, Nemačke, Francuske i Grčke. Patrijarh Porfirije izrazio je radost zbog susreta sa mladima koji su u Beograd došli iz različitih krajeva sveta, posebno ističući radost zbog susreta sa decom sa Kosova i Metohije.

Obraćajući se učesnicima, Njegova Svetost je naglasio da nema boljeg mesta za sabiranje pravoslavnih Srba od hrama Svetog Save, koji je zavetni hram svih Srba. Govoreći o značaju Svetog Save, Patrijarh je mladima ukazao na važnost da ono što su primili od svojih predaka učine živim u sopstvenim životima, da sledeći primer Svetog Save, razumeju značaj ljubavi prema Bogu i bližnjem.

„Sveti Sava, baš zato što je bio čovek molitve, bio je i čovek ljubavi. I baš zato što je bio čovek Hristov, bio je i čovek svog naroda. Nema snažnijeg ni većeg oružja od ljubavi. Ljubav pobeđuje sve, važno je da budemo istrajni i uporni“, rekao je Patrijarh Porfirije.

Posebno je naglasio da je njihov dolazak u Beograd, prestoni grad Srbije, i u hram Svetog Save, prestoni hram Srpske Pravoslavne Crkve, prilika da osete pripadnost zajednici koja prevazilazi geografske granice.

„Bez obzira gde živite, došli ste u svoju kuću da se napojite ljubavlju, da upoznajete jedni druge, da razmenjujete iskustva i da vidite, gde god da živite i ma koliko da ste geografski udaljeni, da imamo jednu veru, da imamo Svetog Savu“, poručio je Patrijarh.

Govoreći o sportu, koji je okupio mlade iz različitih delova sveta, podsetio je da sport ne vaspitava samo telo već i dušu.

„Sport vaspitava naše telo, ali sport vaspitava i našu dušu“, rekao je Patrijarh Porfirije, podsećajući na punu smisaonu poruku poznate izreke o zdravom telu i zdravom duhu.

Mladima je poručio da, pored fizičkog razvoja, treba da se trude da rastu u vrlini, dobru i čestitosti.

„Molite se i vežbajte najpre u duhovnosti, vrlini i čestitosti, a onda vežbajte i svoje telo kako biste imali i zdrav unutrašnji život i zdravo telo. Imati zdrav unutrašnji život znači imati upravo ono čime smo počeli – živeti ljubavlju“, poručio je Patrijarh.

Na kraju susreta, Njegova Svetost Patrijarh Porfirije blagoslovio je sve učesnike kampa i uputio molitve za njih, njihove porodice i ljude i zemlje u kojima žive.

Nakon razgovora sa Patrijarhom, mladi sportisti dobili su na dar molitvenike, a potom su obišli hram Svetog Save.

Međunarodni sportsko-edukativni kamp „Srbija te zove“ održan je e u Beogradu od 1. do 11. avgusta, u organizaciji Sportskog udruženja „Sportstars“.

Kamp je namenjen deci uzrasta od 11 do 15 godina i, pored dva treninga dnevno, obuhvata časove srpskog jezika, edukativne radionice posvećene istoriji i kulturnom nasleđu srpskog naroda. Kamp se realizuje uz pomoć Kancelarije za Kosovo i Metohiju, Ministarstva sporta i Uprave za dijasporu, a pod pokroviteljstvom predsednika Republike Srbije.

PREDSEDNIK VUČIĆ UČESNICIMA KAMPA “SRBIJA TE ZOVE”:

DOKAZUJETE DA LJUBAV PREMA SRBIJI NEMA GRANICE

Predsednik Srbije Aleksandar Vučić poručio je na prijemu učesnika kampa “Srbija te zove 2026” da 435 mladih učesnika sa različitih strana sveta, iz regiona, Evrope, iz svih drugih delova sveta, dokazuju da ljubav prema Srbiji i međusobno poštovanje nemaju granice.

“Od Nemačke, Francuske, Engleske, Katara, Južne Afrike, pa sve do Crne Gore, bratske srpske, jedan deo vas dolazi iz naše zemlje, sa stradalnog i ponosnog Kosova i Metohije, vi služite na čast i našoj kulturi, našoj mladosti i našoj otadžbini”, kazao je predsednik Srbije obraćajući se mladim sportistima, učesnicima kampa “Srbija te zove 2026” u Palati Srbija.

Vučić je kazao da je manifestacija “Srbija te zove” opet uspešno organizovana u “našem Beogradu” i dodao je za sport i sportske aktivnosti uvek karakteristično da imaju zajednički jezik sa ljubavlju, strašću, ali i uzajamnim poštovanjem.

“Daljine nas mogu razdvojiti geografski, ali pod ovim zajedničkim nebom svi dišemo istim dahom. Svaki vaš korak na sportskom terenu, svaka naučena reč na maternjem jeziku, srpskom jeziku i svaki osmeh podsećaju nas na ono najvažnije: Srbija jeste vaš dom, ma gde da živite danas”, kazao je Vučić obraćajući se učesnicima kampa.

Kako je rekao, posebnu zahvalnost duguje njihovim pratiocima, trenerima i vaspitačima koji su veran oslonac tom projektu i čija posvećenost garantuje da kući neće poneti samo sportske rezultate, već i trajna prijateljstva i, pre svega, duboku svest o svojim korenima:

“Draga deco, čuvajte svoje prezime, ime i poreklo. Ponosite se tim i znajte da su vam vrata ove zemlje uvek i širom otvorena. Gde god da vas put odvede, pamtite i ove dane, jer Srbija vas uvek čeka i Srbija vas zove”.

Citirajući nedavno preminulog legendarnog košarkaša i predsednika fudbalskog kluba Crvena zvezda Vladimira Cvetkovića, Vučić je kazao da ima trenutaka kada stvarnost nadmaši najlepše snove.

“Moj san je upravo ono što živim ovog trenutka, pred mojim očima. Vi ste dokaz da naša zemlja ima lepu i sigurnu budućnost i želim vam da naučite o svojoj otadžbini i o njenom glavnom gradu što je moguće više”, dodao je Vučić.

Izražavajući nadu da su se lepo proveli do sada, Vučić je najviše zahvalio njihovim roditeljima što su ih vaspitali tako da vole Srbiju, da poštuju svoju zemlju i da joj se uvek vraćaju, ma gde da žive, nekad u nešto lošijim, nekad u nešto boljim uslovima.

“Hvala vam za tu ljubav, a mi ćemo gledati da vam u budućnosti ponudimo još više ljubavi, još više igre i još više zajedništva. Sve najbolje vam želim, draga deco, i da se češće viđamo od jedanput godišnje”, kazao

je Vučić i dodao da je broj učesnika od 435 rekordan Ip oželeo im je da uživaju u Beogradu i zamolio ih da ga obaveste na kraju boravka u Beogradu šta je to što im se najviše svidelo u njihovoj prestonici. Učesnici kampa će obići i Hram Svetog Save, Kalemegdan, Beograd na vodi...

U ime učesnika kampa, Isidora Glamočanin uručila je poklon predsedniku - majcu sa inicijalima A.V. i Ekpso, na kojoj je odštampano “Srbija te zove” i zahvaljujući se Vučiću na prijemu poručila da im je velika želja da sledeće godine posete Specijalizovanu izložbu Ekspo 2026.

Učesnici kampa su od predsednika dobili tablete. On je u izjavi za medije nakon događaja još jednom zahvalio deci i njihovim roditeljima što, kako kaže, toliko vole Beograd i Srbiju.

“Mi ćemo gledati da u godinama koje dolaze to proširimo i na Niš i na Novi Sad, kasnije i na druge gradove u zemlji. Mislimo da je reč o fantastičnoj akciji, ne samo u kojoj se deca druže, već spoznaju, saznaju mnogo više o svojoj otadžbini, zavole je još više, i čini mi se, podstičemo tu vrstu patriotske svesti u kojoj oni dobro razumeju, ne samo gde su im koreni, već da imaju tu vrstu emocije i da razmišljaju o tome gde da se vrate. Zaista sam ponosan na jednu ovako lepu akciju koja nekome zvuči beznačajno, a ja mislim da je njen značaj ogroman”, rekao je Vučić.

POVRATAK KORENIMA U REČKOJ:
DRAGANA I DEJAN MIKIĆ ZAMENILI INOSTRANSTVO RODNIM VINOGRADIMA

U selu Rečka kod Negotina, održan je četvrti "Festival vina", na kojem su brojne vinarije predstavile svoja najbolja vina.

I ovaj festival počeo je okupljanjem gostiju u Vinariji „Mikić", pa ćemo i priču o ovoj jedinstvenoj manifestaciji početi baš rečima hvale o DRragani i Dejanu Mikiću "povratnicima" iz inostranstva.

Kada se spoje evropsko iskustvo, neizmerna ljubav prema rodnoj grudi i vera u potencijale Negotinske krajine, nastaju priče koje menjaju izgled čitavih regija. Upravo takvu hroniku ispisuju Dragana i Dejan Mikić, povratnici iz Austrije i Italije, koji su odlučili da stečeni kapital, energiju i zapadnu poslovnu etiku ulože tamo odakle je sve počelo – u plodnu zemlju sela Rečka, mesta sa najviše vinograda u opštini Negotin.

Za porodicu Mikić, povratak u domovinu značio je mnogo više od obične promene adrese. Bio je to hrabar korak ka ostvarenju dečačkih snova i očuvanju porodične tradicije. Nakon decenija provedenih na radu na zapadu, Dejan je presekao i doneo ključnu odluku: „Vraćamo se u zavičaj da radimo za sebe, dosta smo radili za druge".

Podrška i odlučnost stigli su od supruge Dragane, koja je istakla da nema nameru da bude samo posmatrač u ovom velikom porodičnom poduhvatu: „Hajde da se za stalno vratimo u Srbiju i na vinograde, ali da sve radimo zajedno".

Prepoznavši ogroman teroar i potencijal ovog kraja, Mikići su pre petnaestak godina započeli realizaciju svoje vizije. Kao predstavnici šeste generacije vinogradara u porodici, odlučili su da obnove stare porodične zasade i udahnu im novi život. Na mestu nekadašnjih starih vinograda, sukcesivno su podizali nove i savremene zasade.

Danas njihovo imanje obuhvata ukupno 14 hektara pažljivo negovane vinove loze, raspoređene na dva izuzetna vinogorja – Negotinskom i Rajačko-Rogljevačkom. Tome treba dodati i dva hektara novog zasada, od kojih je jedan pod kultnom, autohtonom sortom bagrina.

Kao već sedma generacija koja aktivno radi u polju, Dejan naglašava da moderan uspeh zahteva konstantno prisustvo na terenu: „Vinograd treba čuvati, obrađivati, negovati, biti stalno u njemu, jer uvek ima puno posla, iako imamo svu potrebnu modernu mehanizaciju".

Trud se na kraju potvrdio u bocama vrhunskog kvaliteta. Kapacitet podruma Vinarije Mikić proširen je na impresivnih 150.000 litara, dok godišnja proizvodnja iznosi između 50.000 i 60.000 litara vrhunskog vina sa zaštićenim geografskim poreklom.

Od belih vina ističemi prefinjeni Chardonnay, sveži Sauvignon Blanc i aromatični Traminer. Crvena vina kao što su moćni Merlot, elegantni Cabernet Sauvignon i somotasti Pinot Noir zaslužuju svaku pohvalu.

Ponos vinarije je autohtona Crna Tamjanika, specifična i retka sorta ovog podneblja koja daje vino očaravajućeg muskatnog mirisa i neponovljivog ukusa.

Posebno mesto u njihovoj ponudi zauzima premium kupaža Cuvee I, koja spaja najbolje karakteristike njihovog grožđa u jedinstvenu harmoniju. Naravno biser ove kolekcije je i oranžasta bagrina, vino neponovljivog bukea I pitkosti.

Sva njihova vina odlikuju se svežinom, glatkim i zaokruženim ukusom sa idealno balansiranim kiselinama. Upravo ovaj kvalitet doneo im je i prestižni status sertifikovanog partnera regionalnog brenda istočne Srbije „Balcanica Superior".

Mikići su pravi primer kako se vizija pretvara u delo. Njihovo imanje i vinarija danas nisu samo mesto gde se rađaju vrhunska vina, već i srce okupljanja, gostoprimstva i novih ideja. Kao pokretači vinske manifestacije "Fesatival vina", pokazali su da uspeh pojedinca dobija puni smisao tek kada se podeli sa zajednicom.

Festival vina, koji po četvrti put organizuje porodica Mikić, ove godine počeo je u dvorištu njihove vinarije, nastupom sjajnog negotinskog hor "Stevan Mokranjac" iz Negotina, koji je u okviru programa pod nazivom "Otvorena vrata podruma", izveo nekoliko Mokranjčevih kompozicija.

- Velika mi je čast što danas, u ime Opštine Negotin, mogu da vas pozdravim na Festivalu vina u Rečkoj. Ova manifestacija iz godine u godinu pokazuje da vinogradarstvo i vinarstvo u Negotinskoj Krajini nisu samo deo naše poljoprivrede i privrede, već i važan deo našeg identiteta, tradicije i načina života. Zato je Festival vina prilika da pokažemo ono najbolje što ovaj kraj ima – znanje, rad, gostoprimstvo i, pre svega, kvalitet koji nastaje u našim vinogradima i podrumima.

Iza svake dobre berbe i svake dobre boce stoji mnogo truda. Stoje meseci rada u vinogradu, iskustvo koje se prenosi sa generacije na generaciju, ali i spremnost naših vinara da prate savremene tokove i stalno unapređuju svoju proizvodnju. Opština Negotin prepoznaje značaj ovog potencijala i nastoji da, kroz podršku poljoprivredi i ovakvim manifestacijama, doprinese stvaranju uslova za dalji razvoj vinogradarstva i vinarstva, istakao je Vladimir Veličković predsednik opštine, otvarajući festival.

Uz sjajno posluženje i degustaciju najboljih vina, gosti su vodili razgovore o grožđu, vinu, rakiji i predstojećoj berbi.

Dodajmo da je sve vreme prijem gostiju znatiželjno posmatrao jedan mladi plavooki gospodin. Reč je o Pavlu jednoipogodišnjem sinu Dragane i Dejana Mikić, koji je pažljivo posmatrao i delio osmehe svima koji su prišli da ga pozdrave, kao da je za sve imao poruku, ja sam naslednik koji će nastaviti poslove i pravi primer kako mogu da ponovo ožive naša prelepa sela. Ako je to pomislio, potpuno je u pravu, veliki radni elan i pozitivna energija se genetski prenose.

Sam početak festivala u centru Rečke obeležili su prepuni štandovi, odlična izložba jedinstvenih slika autorke Ane Barać, kao i nastup orkestra "Negotino romantiko", koji je zvanicama

POČINJE DRUGA FAZA IZGRADNJE STAMBENO-POSLOVNOG KOMPLEKSA
ELIXIR GARDEN U NEGOTINU

Prva faza izgradnje stambeno-poslovnog kompleksa Elixir Garden u Negotinu uspešno se privodi kraju. Ovaj ambiciozni projekat nastao je kao odgovor na stvarne potrebe lokalne zajednice i žitelja Negotina, sa vizijom da se kreira prostor po meri savremenog načina života. Prvi objekat kompleksa je već počeo da menja panoramu grada, a počinje izgradnja i druge faze ovog modernog naselja.

Spoj funkcionalnosti i vrhunskog komfora

Druga faza izgradnje donosi novih 126 stanova i 17 lokala. Budući stanari mogu da računaju na funkcionalne i moderno dizajnirane stanove različitih struktura, prilagođene svim tipovima porodica i pojedinaca. U ponudi će biti: jednosobni, dvosobni, dvoiposobni, trosobni i četvorosobni stanovi. Mislilo se i na jedno od najvažnijih pitanja modernog stanovanja - parking prostor. U okviru druge faze gradnje, kompleks će dobiti 142 nova parking-mesta.

Dinamika radova i rokovi

Izgradnja druge faze počinje u septembru 2026. godine, a planirani završetak radova je septembar 2028. godine.

Mini grad po meri građana

Stambeno-poslovni kompleks Elixir Garden nastao je kao rezultat uspešne saradnje kompanije Elixir i lokalne zajednice, na temeljima zajedničke vizije o unapređenju kvaliteta života u ovoj sredini. Kreiran je kao svojevrsni mini grad sa svim obeležjima urbanog naselja. Svojim modernim dizajnom i funkcionalnim pratećim sadržajima, ovaj kompleks u potpunosti ispunjava sve zahteve i potrebe stanara za savremenim i udobnim stilom života.

preneo svečanu i romantičnu atmosferu.

Za vinogradare i vinare negotinskog vinogorja od posebnog značaja bila je edukativna radionica prof. dr Marka Malićanina. Velika posećenost ove radionice potvrdila je izuzetan interes lokalnih proizvođača za sticanje novih, korisnih stručnih saznanja.

Posle edukativnog dela i svečanog otvaranja festivala, usledio je vrhunac dana – nastup popularnog Amadeus benda. Osnovan 1997. godine u Leskovcu, ovaj sastav je poznat po prepoznatljivom zvuku koji uspešno spaja energiju rok muzike sa emotivnim pop i folk melodijama.

Porodica Mikić je svojim primerom dokazala da se odricanja u inostranstvu mogu pretočiti u prelepu stvarnost kod kuće. Njihov vinograd je svedočanstvo da Negotinska krajina ima snagu da zadrži i vrati svoje ljude, a vino koje proizvode nosi najlepši pečat – pečat povratka korenima i vere u bolje sutra.

Zabeležili smo i jednu posebnu fotografiju na kojoj su Mllorad Grbović. Dragana MIkić, Mali Pavle Mikić i poznati šahista velemajstor Petar Popovića. Ono što povezuje obo četvor aje datum rođenja koji im je isti. Naime svo četvoro su rođeni 14. februara, na Svetoga Trifuna praznika vinara i vinogradara.

Najveća vrednost njihove priče leži u tome što oni nisu samo uspešni privrednici, već i živi putokaz za druge mlade ljude. Njihov primer glasno poručuje novim generacijama, naročito onima koji su privremeno otišli u inostranstvo, da rodni kraj i dedovina nisu mesta zaborava, već prostori neograničenih mogućnosti.

Dragana i Dejan su jasan dokaz da se upornošću, ljubavlju i zajedničkim snagama može izgraditi svetla budućnost na sopstvenom pragu, vraćajući život, nadu i dostojanstvo selu Rečka i celoj Negonitskoj krajini.

fotografije BY DACKY Photography

ŠEST DECENIJA MUZIČKE TRADICIJE:
JUBILARNI 60. „MOKRANJČEVI DANI“ OD 12. DO 20. SEPTEMBRA U NEGOTINU

Negotin će od 12. do 20. septembra 2026. godine ponovo s ponosom poneti epitet kulturne prestonice regiona i postati centralno mesto susreta umetnika, ljubitelja muzike i poštovalaca tradicije kao domaćin jubilarnih 60. „Mokranjčevih dana“.

Ova najznačajnija i najdugovečnija domaća muzička manifestacija ove godine obeležava ogroman i značajan jubilej – šest decenija istrajnog čuvanja, negovanja i promovisanja srpske muzičke baštine, ali i ravno 170 godina od rođenja velikog, neprevaziđenog srpskog kompozitora Stevana Stojanovića Mokranjca. Tokom devet bogatih i sadržajnih festivalskih dana, publika u Negotinu uživaće u nastupima vrhunskih horskih, simfonijskih, pozorišnih i džez ansambala koji stižu iz Srbije, zemalja regiona i Rusije, donoseći duh visoke umetnosti.

U susret ovom velikom jubileju, vođen je iscrpan i inspirativan razgovor sa Danijelom Marković, direktorkom festivala, koja je sa novinarima podelila viziju i detalje predstojećeg programa, naglasivši da nas očekuje izdanje za pamćenje.

Direktorka Danijela Marković je tokom razgovora sa posebnom strašću govorila o programu, ističući da je svaki segment palete dešavanja pažljivo biran kako bi se odala počast liku i delu slavnog Mokranjca na dostojanstven način.

Kao uvod u same svečane dane i zvanični početak manifestacije, direktorka Marković je najavila da će ulicama grada proći i svečana povorka učesnika, prijatelja festivala i posetilaca koja će uneti praznični duh u Negotin. Ova živopisna povorka predstaviće uvertiru u svečano otvaranje, dajući priliku i građanima i gostima da osete zajedništvo i radost koju festival donosi u svaku poru grada.

Svečano otvaranje festivala zakazano je za subotu, 12. septembra, biće održano autentičnom ambijentu dvorišta Mokranjčeve rodne kuće sa početkom u tačno 17:00 časova.

Čast da bude počasni besednik i održi nadahnuti besednički govor pripašće istaknutom akademiku Svetislavu Božiću, čije ime i delo nose duboku težinu u domaćem muzičkom i kulturnom prostoru.

Govoreći o besedniku, direktorka Danijela Marković je posebno istakla akademika Svetislava Božića, uglednog kompozitora i profesora, čiji opus obuhvata oko 300 impozantnih dela. Božićev stvaralački izraz duboko je ukorenjen u duhovnu tradiciju, pravoslavnu liturgiku i pravu lepotu nacionalnog nasleđa, što ga čini idealnim glasom za otvaranje jubileja posvećenog Mokranjcu.

Pored besednika, u programu otvaranja učestvovaće i proslavljeni srpski pozorišni i filmski glumac Miodrag Miki Krstović, čije prisustvo na sceni uvek nosi posebnu energiju. Danijela Marković je posebno istakla glumca Mikija Krstovića, koji će na svečanosti preuzeti odgovornu i lepu ulogu naratora, dajući dramsku dubinu i rečima oslikavajući značaj trenutka. Sa svojim decenijskim i bogatim glumačkim iskustvom iz preko stotinu uloga, Miki Krstović ume da prepozna i prenese slojevitost scenskog izraza i poetsku snagu prigodnog teksta.

Samo prve večeri festivala, u subotu 12. septembra sa početkom u 19:00 časova, u Domu kulture biće održano kultno i tradicionalno Natpevavanje horova. Na ovom čuvenom nadmetanju za prestižnu titulu najboljeg boriće se renomirani i internacionalni ansambli iz Petrozavodska u Rusiji, Skoplja i Istanbula. Pored međunarodnih gostiju, domaće horske snage braniće izabrani i vrsni horovi iz Niša i Novog Sada, obećavajući izuzetno vokalno takmičenje i praznik zvuka.

Ove godine festivalski program donosi nekoliko kapitalnih umetničkih projekata, ekskluzivnih gostovanja i nesvakidašnjih koncerata koji pomeraju granice izvođaštva.

U segmentu muzičkih zvezda, publiku očekuje magičan nastup čuvene Divne Ljubojević i njenog ansambla „Melodi“, zakazan za 13., a već 15. septembra na repertoaru je nastup jedinstvenog Slobodana Trkulje i sastava „Balkanopolis“, koji donose spoj moderne i tradicionalne etno-duhovne energije. Ljubitelji klasične klavirske umetnosti imaće priliku da uživaju u umeću svetski poznatog pijaniste Kemala Gekića, koji nastupa 17. septembra.

Kada je reč o premijerama i scenskim spektaklima, po originalnoj ideji naše sagovornice Danijele Marković i narudžbini negotinskog Doma kulture, Narodno pozorište iz Beograda izvešće po prvi put impresivan horsko-baletski spektakl „Rukoveti“, 15. septembra, dok Beogradska filharmonija priprema pravu umetničku poslasticu i premijeru Mokranjčevih „Rukoveti“ po prvi put za simfonijski orkestar u potpuno novom aranžmanu Milorada Marinkovića (18. septembar).

Pozorišni program obogatiće i atraktivno gostovanje Pozorišta na Terazijama sa popularnim i nagrađivanim mjuziklom „Balkan ekspres“, zakazano za 16. septembra.

Međunarodne i domaće snage u programu upotpuniće i nastup prošlogodišnjeg pobednika, Srpskog pevačkog društva „Jedinstvo“ iz Banja Luke (17. septembra), dok će Negotinsko pevačko društvo nastupiti u sadejstvu sa Gudačkim orkestrom 19. septembra, čuvajući lokalni kontinuitet i dajući omaž domaćoj sredini.

Kao grandiozni vrhunac i završnicu festivala 20. septembra, direktorka Danijela Marković je sa posebnim ponosom i naglaskom izdvojila nastup vrhunskog inostranog gosta. Reč je o legendarnom Horu Državne akademske kapele Sankt Peterburga („Hor Glinka“) iz Rusije, ansamblu čija slava prevazilazi granice Evrope.

Govoreći o ovom ansamblu, direktorka Marković je posebno istakla hor Glinka kao jedan od najstarijih i najprestižnijih horskih kolektiva na planeti sa tradicijom dugom više vekova. Njihova savršena vokalna disciplina, specifična boja glasova i duhovna snaga u interpretaciji dela ruske i srpske baštine garantuju da će zatvaranje manifestacije biti uzvišeno.

Pored centralnih i večernjih koncerata koji će se odvijati u Domu kulture i Crkvi Svete Trojice, posetioci će svakoga dana moći da prate i prateće sadržaje. Tako je za svaki dan festivala u 11:00 časova na Gradskom trgu predviđen poseban i ležerniji program pod nazivom „Klasika u 11“, namenjen široj publici.

Tokom trajanja manifestacije biće organizovane i zapažene izložbe tapiserija, radovi sa likovnih kolonija, nastupi čuvenog ansambla „Renesans“, kao i stručne naučne tribine. Posebnu pažnju privući će i zvanična promocija monografije „Mokranjac, večni akord nasleđa“, koja ostaje kao trajni zapis ovog velikog jubileja i “Besede Mokranjcu” kapitalno izdanje Doma kulture u kojoj će biti sadržane sve besede u proteklih 60 godina postojanje “Mokranjčevih dana”.

Za mlade i darovite muzičke stručnjake, dirigente i studente, biće organizovan i veoma koristan dvodnevni stručni Seminar za dirigente pod mentorstvom uglednih imena.

Sve ovo, prema rečima direktorke Danijele Marković, pokazuje da Negotin u septembru s razlogom postaje centar kulture, okupljajući najbolje stvaraoce današnjice i poziva publiku da poseti Negotin od 12. do 20. septembra i bude deo istorije na proslavi šest decenija besmrtne muzike Stevana Mokranjca.

OD SABORA FRULAŠA DO CARSKE FELIKS ROMULIJANE:
KAKO GRAD ZAJEČAR ČUVA NEMATERIJALNO NASLEĐE I OŽIVLJAVA KULTURNI TURIZAM

Kulturni život istočne Srbije tokom proteklog perioda obeležile su brojne tradicionalne manifestacije, likovne kolonije, književne promocije i pozorišne premijere koje na najlepši način čuvaju i promovišu nematerijalno i materijalno nasleđe ovog podneblja. Od smotri izvornog narodnog stvaralaštva i sviranja na tradicionalnim duvačkim instrumentima, preko jedinstvenih scenskih prikaza narodnih običaja, pa sve do pozorišnih izvođenja na svetski poznatim arheološkim lokalitetima, opštine Zaječar i Negotin bile su centar živog i autentičnog kulturnog zamajca.

Jedna od najstarijih manifestacija u ovom delu Srbije, 42. Sabor instrumentalnih solista na izvornim duvačkim instrumentima „Sabor frulaša“, održan je u Grljanu. Na smotri su učestvovali takmičari na tradicionalnim instrumentima poput frule, okarine, duduka, dvojnica i gajdi. Odlukom stručnog žirija, koji su činili etnomuzikolog u penziji Svetlana Azanjac, muzički pedagog Maja Milenković i etnolog Miloš Jakovljević, za najboljeg frulaša u kategoriji učesnika od 6 do 12 godina proglašen je Mario Jovanović iz Luke. U kategoriji 12–16 godina najbolji frulaš i dudučar bio je Vuk Drenovac iz Jovanovca kod Kragujevca, dok je u kategoriji dvojničara starijih od 16 godina pobedu odnela Sonja Šipić iz Beograda. U revijalnom delu nastupila je i ženska pevačka grupa iz Ružinaca u Bugarskoj, kao i brojna kulturno-umetnička društva.

Duh prošlih vremena oživljen je i na drugim zapaženim saborima:

U porti Hrama Svete Trojice u Vražogrncu održana je dvodnevna 42. Smotra narodnih običaja “Vražogrnački točak”, jedinstvena u zemlji po autentičnom scenskom prikazu običaja, koju je otvorio zamenik gradonačelnika Zaječara Dušan Vrućkić.

U Velikoj Jasikovi održana je po sedmi put manifestacija “Vlaške lepote Balkana” posvećena očuvanju vlaškog kulturnog nasleđa, u organizaciji Centra za kulturu Zoran Radmilović i grada Zaječara.

Pomenimo i lokalne sabore i letnje smotre među kojima su se bogatim programom istakli i tradicionalno „Jasenovačko leto“ u Velikom Jasenovcu, treći „Pantelejski sabor” u Marinovcu, 21. „Ilindanski sabor” u Šipikovu, kao i kulturno-umetnički program „Višnjar 2026“ organizovan na zaječarskom terenu u naselju Višnjar.

Likovni i pisani stvaralaštvo imali su posebnu vidljivost kroz izložbene prostore i muzeje. U Pozorišnom muzeju u Zaječaru otvoren je 32. Sabor likovnih umetnika izložbom radova sa prošlogodišnje kolonije, gde su predstavljena ostvarenja 19 istaknutih slikara i vajara, a otvaranje je upotpunila pesnikinja Marina Hadži Milutinović.

Takođe, u Pozorišnom muzeju je predstavljena i zapažena publikacija ,,Rajački- Ninđa 3”, autora Dragana Stokića Rajačkog – monografija posvećena jednom od najznačajnijih strip-crtača 20. veka i njegovom junaku Ninđi, o kojoj su govorili priređivač Marko Stojanović i urednik Miloš Petković. Na širem regionalnom planu, u okviru 37. Stvaralačkih dana u Šarkamenu kod Negotina, održana je i „Jasnin zavetina poezije ljubavi 1926.” uz promociju novog broja časopisa „Razvitak“ i zbornika pesničke kolonije.

Spoj savremene pozorišne umetnosti i antičke istorije ostvaren je izvođenjem istorijske drame ,,Galerije” na kasnoantičkom lokalitetu Felix Romuliana. Komad po tekstu Miloša Latinovića, u dramatizaciji Aleksandra Milosavljevića i režiji Nebojše Bradića, oživeo je sudbinu rimskog imperatora koji je u rodnom kraju podigao velelepnu palatu u čast majci.

Direktor zaječarskog teatra Vladimir Đuričić istakao je da je ovo „carsko veče“ u potpunosti opravdalo ideju spajanja kulture i turizma, dok je reditelj Bradić naglasio da je Romuliana dobila svoju pravu scensku priču.

Na letnjoj sceni Pozorišnog muzeja glumac Milan Dimić izveo je svoj jubilej – 90. put – hvaljenu monodramu ,,Ima neka tajna veza”, inspirisanu likom i delom Duška Trifunovića, potvrđujući veliku posvećenost zaječarskog pozorišnog ansambla svojoj publici.

NEGOTIN ČUVA SEĆANJE NA SVOG NAJVEĆEG ZAŠTITNIKA I SIMBOLA SLOBODE

Negotin čuva sećanje na svog najvećeg zaštitnika i simbola slobode. Polaganjem venaca, služenjem pomena i podsećanjem na besmrtne reči koje su obeležile srpsku istoriju, u Negotinu je svečano obeležen Dan pogibije Hajduk Veljka Petrovića.

Krajinski vojvoda i jedan od najomiljenijih junaka Prvog srpskog ustanka stradao je pre više od dva veka na negotinskim šančevima,

ostavivši iza sebe legendu koja i danas nadahnjuje generacije.

Kod Spomenika na mestu pogibije, podignutog još 1892. godine, okupili su se predstavnici lokalne samouprave opštine Negotin, Muzeja Krajine, SUBNOR-a i Udruženja starešina rezervnih oficira. Oni su polaganjem venaca odali počast vojvodi, čije je ime postalo sinonim za neustrašivost.

Pomen slavnom junaku služio je protonamesnik Novak Bojanić, uz sasluženje sveštenika Crkvene opštine Negotin. O istorijskom i kulturnom značaju ovog datuma govorili su otac Bojanić i direktorka Muzeja Krajine Vesna Stanković, koja je istakla:

„Naša je obaveza da kroz kolektivno pamćenje čuvamo sećanje na ratnike koji su utkali svoje živote u temelje naše slobode. Veljkova legendarna odbrana Negotina od Osmanlija predstavlja jedan od stubova srpskog nacionalnog identiteta.“ Muzej Krajine kroz rad istoimenog muzeja nastavlja da trajno štiti ovu dragocenu istorijsku baštinu.

OBELEŽENA GODIŠNJICA SMRTI DRAGUTINA PETKOVIĆA PETKA

Porodica i prijatelji Dragutina Petkovića Petka obeležili su dostojanstveno godišnjicu njegove smrti. Na parastosu je sveštenik Đorđo Jokić služio opelo po pravoslavnom običaju, nakon čega su se okupljeni još jedanput, sa velikim poštovanjem, prisetili ovog istaknutog humaniste i uvaženog pripadnika srpske dijaspore u Austriji. Legendarni „Čika Petko” bio je jedan od pionira samoorganizovanja Srba u Austriji. Njegov aktivizam trajao je duže od 50 godina, tokom kojih je ostavio neizbrisiv trag u radu brojnih klubova, a pre svega u Zajednici srpskih klubova u Beču, gde je bio neumorno angažovan do poslednjeg dana života.

Kao i mnogi meštani negotinskog kraja, Petković se put Austrije otisnuo daleke 1967. godine. Prvobitna namera da privremeno zaradi, skući se i vrati u domovinu, prerasla je u životni put koji ga je trajno vezao za Beč. Tamo je stvorio novi dom i pronašao svoj novi zavičaj u okrilju srpskih klubova. Ipak, rodni Mihajlovac nikada nije zaboravio, redovno ga je obilazio i nosio u srcu. Čika Petko je više od pet decenija bio stub klupskog života u dijaspori – najpre kao sportista, a potom i kao predani sportski radnik. Strastveno je igrao fudbal u nekadašnjoj Jugoligi, koja je u vreme svog procvata brojala i do 36 klubova. Najduže je nosio dres kluba „Hajduk Veljko”, kolektiva kojem se kasnije maksimalno posvetio i sa pozicije predsednika.

Njegov ugled među kolegama bio je besprekoran. U Zajednici srpskih klubova godinama je biran za člana uprave i blagajnika, što je svedočilo o ogromnom poverenju koje je uživao. Pored toga što je bio osnivač i dugogodišnji predsednik Udruženja „Hajduk Veljko”, na njegovu inicijativu pri Zajednici je osnovano i Udruženje penzionera – bivših aktivista. Kao njegov prvi predsednik, Petko je želeo da starije generacije ostanu na okupu i nastave da pomažu mlađima u negovanju srpske kulture, jezika i međusobnog druženja. Za svoj dugogodišnji, nesebičan rad Dragutin Petković je dobio brojna društvena priznanja. Poslednja među njima bila je Zlatna plaketa Zajednice, kojom se ova krovna organizacija na simboličan način zahvalila svom najstarijem, a do samog kraja izuzetno aktivnom članu.

Godišnjica je ponovo potvrdila da sećanje na Čika Petka ne bledi. Njegovo delo, humanizam i vizija o složnoj srpskoj dijaspori ostaju trajna inspiracija i putokaz generacijama koje dolaze.

SVETSKO PRIZNANJE ZA NEGOTINSKU KRAJINU:

DŽEJMS SAKLING OCENIO KREMEN KAMEN NAJVIŠIM OCENAMA UZ LEGENDARNU SASSICAIU

Jedan od najuticajnijih svetskih vinskih kritičara, Džejms Sakling (James Suckling), posetio je vinariju „Matalj“ u Negotinu. Ovaj događaj predstavlja istorijski trenutak za vinsku kulturu Negotinske Krajine i cele Srbije. Čuveni stručnjak proveo je dan u vinogradima i modernom podrumu vinarije, gde je kroz ekskluzivnu degustaciju analizirao različite berbe i stilove koji definišu ovo podneblje.

Centralni događaj posete bila je uporedna degustacija italijanskog klasika Sassicaia 2021 i domaćeg aduta Kremen Kamen 2021. Prema Saklingovom stručnom mišljenju, oba vina odlikuje vrhunski kvalitet i ozbiljan potencijal za dugo odležavanje.

Posebno je značajna njegova ocena da je Kremen Kamen svojim stilom veoma blizak legendarnoj Sasičaji, što služi kao velika potvrda pravca koji „Matalj“ godinama gradi. Ova izuzetna pohvala stiže neposredno nakon što je Kremen Kamen 2021 ostvario istorijski uspeh na Decanter World Wine Awards, osvojivši platinastu medalju i čak 97 poena, gde je žiri vino opisao kao “eleganciju svetske klase”.

Vinarija „Matalj“, na čelu sa osnivačima Radišom i Nikolom Mladenovićem, pokrenula je projekat obnove porodične tradicije 2007. godine.

Danas poseduje 27 hektara vinograda podeljenih na specifične mikro-lokacije: Kremenjača, Terasa, Bukovo i Zemna. Zemljište bogato kamenom i fosilima Panonskog mora daje prepoznatljiv, bogat mineralni pečat vinima.

Pored svetski cenjenog kaberne suvinjona, šardonea i sovinjon blana, vinarija sa velikim uspehom neguje i autohtone i regionalne sorte, poput prokupca i autohtone crne tamjanike i bagrine.

- Velika nam je čast što smo u vinariji Matalj imali priliku da ugostimo čuvenog Jamesa Sucklinga, jednog od najuticajnijih svetskih vinskih kritičara. Dan proveden u vinogradima i vinariji bio je mnogo više od predstavljanja vina. Bio je to susret ljudi koji dele istu strast, razmena znanja, iskustava i energije koja nas podseća da se najbolje vinske priče uvek grade među čokotima, u podrumu i za zajedničkim stolom.

Hvala Jamesu na poseti, vremenu i pažnji koju je posvetio našoj priči. Verujemo da su ovo trenuci iz kojih nastaju velike priče. I da je ovo tek početak. Hvala i celom Matalj timu na izuzetnoj energiji i razmeni koja će ostati važan deo naše priče. Degustacija koja je zaokružila jednu posebnu posetu, sa Jamesom Sucklingom, kroz različite berbe, stilove i vina koja najbolje govore o Matalju, Negotinskoj krajini i svemu što gradimo godinama, Nikola Mladenović kazao je za Zavičaj narodne novine.

Sada već kultni savremeni objekat vinarije nalazi se na lokaciji Bukovo. Smešten iznad samog manastira Bukovo, kompleks poseduje kapacitet prerade od 200.000 litara, barik podrum sa buradima od srpskog hrasta i veliku, moderno opremljenu degustacionu salu za oko 100 gostiju.

Posetioci ovde mogu uživati u uparivanju vrhunskih vina sa lokalnim gastronomskim delikatesima, poput miročkog grilovanog sira i domaćih kozjih sireva, uz otvoren pogled na vinograde i Dunav.

Iz vinarije ističu da ova poseta nije bila samo puko predstavljanje etiketa, već duboka razmena znanja i strasti među ljudima koji žive za vino. Uspeh je rezultat dugogodišnjeg rada celog Matalj tima, enologa Mladena Dragojlovića i Bogdana Pavlovića, koji dokazuju da se vrhunski kvalitet gradi posvećenošću iz berbe u berbu.

Veliku podršku ovom događaju pružio je i vinski stručnjak Igor Luković, čije prijateljstvo i angažman godinama unazad podižu regionalnu vinsku scenu na viši nivo.

BIBLIOTEKA „CENTAR ZA KULTURU“ KLADOVO

LETO NA DUNAVU U ZNAKU KNJIGE, MLADOSTI I AUTENTIČNE TRADICIJE

Tokom toplih letnjih meseci, Biblioteka „Centar za kulturu“ Kladovo još jednom je potvrdila status središta kulturnog života ovog dela Podunavlja raznovrsnim i pažljivo osmišljenim programom namenjenim svim generacijama.

Posebnu pažnju tokom letnjih meseci privukla je Letnja škola trube, koja je u Kladovu okupila mlade, talentovane muzičare. Ova jedinstvena obrazovno-umetnička inicijativa prof. Predraga Tasića iz Kladova i predavača prof. Vladice Vasića iz Leskovca, o kojoj je sa velikim poštovanjem izveštavao i Negotinski portal, omogućila je polaznicima da nekoliko dana intenzivno vežbaju i usavršavaju svoj dar u namenskim prostorijama Biblioteke „Centar za kulturu“ Kladovo. Kruna njihovog vrednog rada i posvećenosti bio je koncert, koji je priređen kao jedinstven umetnički dar svim Kladovčanima i gostima grada na Dunavu, na kome su učestvovali polaznici letnje škole, kao i njihovi specijalni gosti.

Veliku radost doneli su redovni letnji susreti Mini čitalačkog kluba „Mili i Vanilice“, koji su okupili 30 raspoloženih mališana iz Kladova, Kostola, Korbova i Podvrške, a biblioteka je imala zadovoljstvo da ugosti i dve male gošće iz Beograda.

Uživanje u novim pričama i letnje mudrolije nastavljeni su i druženjem na kreativno-edukativnoj radionici „Na talasima leta“, namenjenom deci školskog uzrasta. Za tu priliku, terasa ustanove pretvorena je u pravu oazu ukrašenu morskim motivima. Uz osveženje, pažljivo odabrane letnje knjige i bedževe obezbeđene za uspomenu, okupljena deca su pokazala da biblioteka tokom raspusta ostaje omiljeno mesto susreta i kreativnosti.

Kulturno leto obeležio je i naklon nematerijalnom kulturnom nasleđu istočne Srbije kroz organizaciju tribine i promocije dokumentarnog filma o vlaškim igrama i običajima. Ovaj događaj je probudio izuzetno veliko interesovanje i okupio mnogobrojnu publiku koja je do poslednjeg mesta ispunila prostor Letnje pozornica. Program je dodatno obogaćen muzičkim segmentom u izvođenju dua “Maline”, modnom revijom tradicionalnih odevnih predmeta koje sa ponosom izrađuje Udruženje „Misija kreativa“, kao i nastupom članova folklornog ansambla „Polet“ iz Kladova. Kako bi se ideje autorke filma Silvije Stojić u potpunosti sprovele u delo, Biblioteka „Centar za kulturu“ Kladovo obezbedila je kompletnu tehničku, logističku i prostornu podršku za realizaciju ovog značajnog projekta.

Da se pored uspešnih manifestacija intenzivno misli i na same čitaoce, potvrđuje i letnja nabavka knjiga. Fond ustanove obogaćen je sa 246 novih knjiga, odnosno 226 različitih naslova pažljivo odabranih za sve uzraste i ukuse – od slikovnica do stručne literature i aktuelnih bestselera. Sredstva za nabavku obezbedila je Opština Kladovo kao osnivač, pružajući kontinuiranu finansijsku i institucionalnu podršku razvoju kulture čitanja u našoj sredini.

Uspešnom realizacijom ovih programa, svesrdnom podrškom autorima i stvaraocima, Biblioteka „Centar za kulturu“ Kladovo još jednom je pokazala kako se na najlepši način spajaju edukacija, zabava i poštovanje prema zavičajnim korenima.

PRESVETA BOGORODICA, MAJKA BOŽIJA, PRISNO DJEVA MARIJA

Presveta Bogorodica, Majka Božija, Prisno Djeva Marija, je ličnost koja je svojom smernošću, poslušnoću Volji Božijoj, bila i ostala Presto, Istočnik, Onoga koji je kroz Majku Svoju došao na svet da spasi nas grešnike. Bogorodica dakle ima veliku ulogu u domostroju spasenja. Ona je najveća među ženama i među svetima najsvetija. Brza pomoćnica, Utešiteljka, Isceliteljka, Svih žalosnih radost, Neočekivana Radost, Cvet neuveli, Hraniteljka. Brojni su epiteti kojima čovek pokušava da opiše Nju koja je nesmestivog Logosa, smestila u svoju svetu utrobu, koja je Šira od nebesa.

Presveta Bogorodica je rođena u Nazaretu, od pobožnih i pravednih roditelja Joakima i Ane. Joakim i Ana su dugo bili bezdetni, što se u to vreme smatralo velikom kaznom i sramotom. Nakon usrdnih i suznih molitvi, Bog im je u poznim godinama podario kćer kojoj su dali ime Marija, što znači „visoka“ ili „prosvetljena“.

Taj dan mi proslavljamo praznik Male Gospojine, 21. septembar. Proslava njenog dolaska na svet.

Prema crkvenom predanju, sveti Joakim je bio poreklom iz plemena Judinog i carskog roda, kao direktan potomak cara Davida. Sveta Ana je bila kćer sveštenika Matana iz plemena Levijevog, a po ocu je vodila poreklo od prvosveštenika Arona. Time je u Bogomajci skrivena velika tajna, jer u Njoj se objedinjuje Carko i Prvosveštеničko poreklo, što je i Isus Hristos poneo, Car careva, Veliki Arhijerej.

Kada je napunila tri godine, roditelji su ispunili svoj zavet i odveli je u Jerusalimski hram. Taj događaj naša Crkva obeležava kao Vavedenje Presvete Bogorodice, 4. decembra. U Hramu je živela u molitvi, postu i ručnom radu, čuvana od anđela. Sa dvanaest godina, Marija se zavetovala Bogu na večito devstvo. Pošto tadašnji zakon nije dozvoljavao da devojke ostanu u hramu nakon punoletstva, poverena je na čuvanje pravednom Josifu, svom rođaku iz Nazareta.

Najvažniji događaj u njenom životu, ali i u istoriji čovečanstva, jeste Blagovještenje, praznik koji često pada u dane Velikog posta, 7. aprila. Arhangel Gavrilo joj je javio radosnu vest da će začeti od Duha Svetoga i roditi Sina Božijeg. Marija je ponizno prihvatila volju Božiju rečima: „Evo sluškinje Gospodnje, neka mi bude po reči tvojoj.“

Nakon Hristovog Rođenja, po predanju Crkve, Majka je uvek bila uz Sina. Četrdesetog dana po Božiću Crkva proslavlja praznik Sretenja Gospodnjeg, dan kada je Gospod uveden u Hram i predat Simeonu Bogoprimcu, pa je pravedni starac izgovorio čuvenu molitvu koja se čita ili peva na večernjim službama i danas. Prorekao je i još mnogo toga vezanog za Isusa, za Bogorodicu, a ona je sve to čuvala i slagala u srcu.

U Jevanđelju po Jovanu imamo perikopu o svadbi u Kani Galilejskoj, gde je Gospod učinio prvo čudo, pretvorivši vodu u vino. Bogomajka mu se obratila, umolila, i prenela slugama da - što god vam kaže učinite. Te reči su jedine reči koje je ona izgovorila, a da su se našle zapiusane u Jevanđelju, a opet tu je skriveno sve što je potrebno za naše spasenje. Da poslušamo i učinimo sve što Gospod nama govori. Neki sveti oci kažu da su te reči upravo Njeno Jevanđelje.

Majka je uz Sina i dok je u propovedi sa učenicima. Gleda njegova čuda, kako mrtve vaskrsava, leči bolesne, hrani gladne, otvara oči slepima. Tu je i za vreme Stradanja, kraj Krsta na Golgoti, gde po proročanstvu njeno srce biva probodeno mačem.

Ona je tu i u vreme Vaskrsenja, učestvuje u radosti nad radostima sa izabranim malim stadom, prvom Crkvom. Ona ga gleda kako se Vaznosi na Nebesa. Prisutna je i u Sionskoj Gornjici gde Sveti Duh, Utešitelj silazi na apostole i Nju. Ona dalje zajedno sa učenicima širi sveto Jevanđelje.

Bogorodica je ostala uz apostole, bodreći ranu Crkvu.

Svoj zemni život završila je mirno, a njeno telo je trećeg dana nakon sahrane vazneto na nebo.To čudo je takođe verno sačuvano u svetom predanju Crkve, kroz priču o apostolu Tomi.

Usnuće Presvete Bogomajke slavimo kao Veliku Gospojinu 28. avgusta. Ovom prazniku, u čast Presvete, prethodi Uspenski post, koji je zvanično ustanovljen u XII veku, ali se pomen ovog posta sreće i u spisima iz IX veka. Ovaj post traje tačno dve nedelje – od 14. do 28. avgusta. Po strogosti, Uspenski post dolazi odmah iza Vaskršnjeg posta. Tokom ove dve sedmice, pravoslavni hrišćani se drže sledećih pravila:

Post na vodi – od ponedeljka do petka jede se isključivo hrana spremljena na vodi (bez ulja).

Post na ulju – subotom i nedeljom dozvoljena je hrana spremljena na ulju, kao i vino.

Razrešenje na ribu – jedini dan kada se jede riba tokom ovog posta je praznik Preobraženje Gospodnje (19. avgust), bez obzira na to u koji dan u nedelji pada. Opet treba napomenuti da ovu ,,strogost'' posta oblikuje naročito blagoslov našeg parohijskog sveštenika odnosno duhovnika. Po njegovom blagoslovu može se i ublažiti, jer suština posta uopšte nije samo u vrsti namirnica koje koristimo.

Cilj ovog posta, kao i svakog drugog, nije samo odricanje od određene vrste hrane. Hrišćani su pozvani da kroz pojačanu molitvu, ispovest, pričešće i činjenje dobrih dela očiste svoju dušu. Svojim strogim postom pred zaspanje (uspenje), sama Bogorodica nam je dala primer kako se treba priprema za susret sa Bogom. Ona je svoje poslednje dane na zemlji provela u neprestanom postu i molitvi, prepuštajući svoj duh u ruke svog Sina.

U pravoslavnoj tradiciji i predanju, Majka Božija je najpoštovanija od svih svetitelja. Njoj su posvećeni mnogi hramovi i manastiri. Spisak čudotvornih ikona na kojima je izobražena je podugačak, a čudesa koja se javljaju njenima zastupništvom i molitvama ljudi pred ovim ikonama praktično nema broja.

Molitvama Presvete Bogorodice, da nam Dragi Gospod podari snage, molitve, ljubavi, trpljenja tokom predstojećeg perioda posta, tokom njega i posle njega, da nam Ona, Uvek Djeva bude Brzopomoćnica i Zaštitnica u svakom danu, i na svakom koraku.

Arhimandrit Kozma, manastir Bukovo

GRADSKI HORSKI ANSAMBL „MOKRANJAC“ IZ NEGOTINA PESMOM POVEZUJE SRPSKI NAROD U REGIONU I DIJASPORI

Nakon izuzetnog nastupa na „Vidovdanskoj akademiji“ u Temišvaru krajem juna, gde je na poziv Saveza Srba u Rumuniji uveličao jedan od najznačajnijih srpskih praznika, Gradski horski ansambl „Mokranjac“ iz Negotina nastavio je svoju uspešnu kulturnu misiju. Gostovanje u Rumuniji, koje je obuhvatilo i zajedničko pevanje liturgije u Srpskoj sabornoj crkvi pod dirigentskom palicom Joce Bugarskog, realizovano je u okviru projekta „Veliki praznici sa Mokranjcem“.

Kako ističe rukovodilac hora Dragana Marinović-Simonović, ovaj projekat nosi snažnu poruku da se nijedna velika svetkovina ne može zamisliti bez horske muzike našeg najvećeg kompozitora Stevana Stojanovića Mokranjca, čime se bogato kulturno nasleđe na najlepši način prenosi na mlađe generacije.

Sa istim žarom i misijom očuvanja tradicije, ansambl je krajem jula krenuo put Grčke, gde je kroz muziku i pravoslavnu bliskost još jednom potvrdio neraskidive veze između srpskog i grčkog naroda.

Povezanost se manifestuje kroz uzajamno poštovanje istih verskih praznika. Gradski horski ansambl “Mokranjac” - Negotin imao je zadovoljstvo da gostuje 26. jula na Sabor svetog arhangela Gavrila - Blagovesnik rođenja Sina Božjeg u crkvi Svete Marine u Nei Poriju, Grčka, a na poziv gospodina Tasionas Georgios i turističke organizacije “Tasionas Travel”.

“Jutarnjom liturgijom ovaj praznik obeležili smo u duhu povezanosti dva naroda. Služba se uzajamno služi na grčkom i srpskom jeziku u saradnji sa Srpskom pravoslavnom crkvom. Prisustvom pre svega srpskih turista u ovom letovalištu učinili smo božanstvenim Narodni Sabor koji se organizuje širom Grčke”, izjavila je Dragana Marinović-Simonović.

Pre početka večernje službe sa srpskim sveštenikom, Gradski horski ansambl “Mokranjac” je u čast obeležavanja velikog jubileja – 170 godina od rođenja našeg najvećeg srpskog kompozitora i sugrađanina Stevana Stojanovića Mokranjca – predstavio dela iz njegovog bogatog opusa. Izvedena je kompozicija “Tebe pojem”, koja je sastavni deo pravoslavne liturgije, a zatim i svetovni program: Druga rukovet („Pesme iz moje domovine“ iz 1884. godine), kao i pesma “Slavska”, koja je ujedno bila i zvučna pozivnica domaćinima i turistima da posete Negotin i predstojeće 60. “Mokranjčeve dane”. Po želji sveštenika, hor je izveo i “Pobednu pesmu” Svetog Vladike Nikolaja Velimirovića.

Večernju službu služio je sveštenik Aleksandar Verić, koji inače služi u Hramu Svetog Mateja u Srpskom Miletiću, dok je učešće u jektenijama i molitvama uzeo i član hora Lazar Dragušanović, student Pravoslavnog bogoslovskog fakulteta u Beogradu. Nakon službe, sveštenik se duhovnom besedom obratio vernicima i srdačno zahvalio horu na divnoj završnici ovog prazničnog dana.

Ovom prilikom upućujemo veliku zahvalnost Opštini Negotin, koja je kroz projekat “Veliki praznici sa Mokranjcem” finansirala putne troškove svih letnjih gostovanja ansambla, kao i učešće na 20. Etno-festivalu u Kladovu, istakla je rukovodilac hora Dragana Marinović-Simonović.

MAGIJA NADAHNUTOG TRENUTKA:

KAKO JE INŽENJER NENAD SOKIĆ PRONAŠAO SKRIVENU SKULPTURU U OKU PRIRODE

Ponekad su najlepše i najinspirativnije životne priče upravo one koje se ne žure. One koje strpljivo čekaju zrele godine da se rascvetaju u punom sjaju i pokažu svu raskoš ljudskog duha. Upravo takav, duboko upečatljiv i nesvakidašnji put prešao je Nenad Sokić, magistar tehničkih nauka, cenjeni inženjer, preduzetnik i nekadašnji narodni poslanik. Čovek čija je biografija decenijama bila satkana od egzaktnih nauka, industrijskih procesa i racionalnog biznisa, danas uspešno demistifikuje vizuelnu umetnost. Kroz objektiv svog najvernijeg saputnika – običnog mobilnog telefona – Sokić dokazuje da se istinska umetnost ne krije u skupocenoj opremi i komplikovanoj tehnologiji, već u prefinjenom oku posmatrača i čistom daru koji nosimo u sebi.

Rođen 1951. godine u živopisnoj Lipnici, Nenad Sokić je osnovno obrazovanje stekao u susednom selu Slatini, nadomak Čačka. Već od gimnazijskih dana pokazivao je sklonost ka naukama koje traže preciznost, što ga logično vodi na Tehnološko-metalurški fakultet u Beogradu. Nakon završenih studija, profesionalna karijera ga odvodi u Istočnu Srbiju, u Prahovo kod Negotina, gde se zapošljava u tadašnjem gigantu – Industriji hemijskih proizvoda. Njegova akademska glad za znanjem rezultirala je završetkom postdiplomskih studija, upisom doktorskih studija, ali i prestižnim jednogodišnjim stručnim angažmanom u Iraku.

Čitav ovaj period Sokićeve mladosti i zrelog doba bio je obeležen naučnim radom, objavljivanjem brojnih stručnih tekstova u zbornicima radova, kao i društveno-političkim angažmanom, s obzirom na to da je u mandatu od 1994. do 1998. godine obavljao funkciju republičkog poslanika Srpskog pokreta obnove. Kasnije pokreće i sopstve-

nu uspešnu firmu za proizvodnju građevinske stolarije „Falko“, dokazuje se u preduzetništvu, tečno govori engleski i francuski jezik, i ostvaruje se kao ponosni otac Marije i Andreja. Marija mu je podarila unuku Unu i unuka Maksima.

Poput Sidarte u poznatom romanu Hermana Hesea, koji na putu traženja sebe i smisla svog života otvara sasvim nove, neočekivane stranice svoje životne knjige, tako radi i onaj ko je rođen da bude umetnik. Taj put nije ni lak ni brz. To je saznao i Nenad Sokić koji je u zrelim godinama svog života, onda kada se oslobodio materijalnog, kada je bio potpuno ostvaren u svojoj profesiji, društveno i porodično, hrabro zakoračio na davno željeni put umetnosti.

Iza Nenada Sokića je danas već na desetine izuzetno posećenih samostalnih izložbi širom gradova Istočne Srbije – od Negotina i Zaječara, preko Majdanpeka, Boljevca, Pošege, Donjeg Milanovca...do Beograda i sjajne izložbe “Dodir večnosti u senci prolaznosti”. Njegov fotografski opus otkriva autora koji je svoju inženjersku preciznost i racionalnost transformisao u čistu vizuelnu poeziju. Krenuvši od klasičnih, širokih pejzaža koji fasciniraju svakog posmatrača, Sokić je veoma brzo evoluirao u fazu intimističkog istraživanja takozvanih „mikro pejzaža“.

On svoje motive ne pronalazi slučajno, niti u površnom, brzom prolazu. Posmatrajući njegove radove, stiče se jasan utisak da on dugo i strpljivo traži, bira i osluškuje teksture u prirodi. Koristio je kameru mobilnog uređaja kao najbrži i najmanje komplikovan medij da oslobodi svoj latentni talenat. Čovek iz egzaktnog tehničkog sveta počeo je da stvara fotografije koje su u svojoj suštini čist impresionizam. Pokazuje nam da kore drveta, suve trave na livadi, kameni reljefi i čitav taj skriveni mikro svet imaju svoju duboku estetiku i simboliku. Likovnost i dekorativnost tih fotografija su na zavidnom nivou, a mnogi likovni kritičari ističu da bi uz minimalne intervencije ovi radovi mogli da prerastu u vrhunske digitalne grafike. Sokić se ne opterećuje tehnologijom, već iz uređaja uzima ono najbolje, oslanjajući se isključivo na sopstveni osećaj i neponovljivi kreativni momenat.

Ovakav autentičan pristup izazvao je oduševljenje kako kod obične publike, tako i kod eminentnih stručnjaka i umetnika. Istoričarka umetnosti Marija Simonović iz Zaječara primećuje da ove fotografije predstavljaju savršeno izbalansiranu igru intimne percepcije i vešto materijalizovane ekspresije:

„Nastale kao rezultat trenutnog nadahnuća, one prikazuju lepotu elemenata koji prirodno okruženje čine magičnim prizorima – teksturu prirodnih materijala, svetlost i boje koje su gotovo dokumentarne. Na ovaj način, fotografija prevazilazi iskustvo ličnog doživljaja i stavlja se u službu posmatrača, koji postaje svestan prolaznosti i lepote zabeleženog momenta.“

Sa druge strane, vizuelni umetnik i pisac Miloje Negotinski s pravom ističe da autori poput Sokića popularizuju i demistifi-

kuju vizuelnu umetnost, vešto izbegavajući banalizaciju i svođenje fotografije na puku informaciju. Pesnik Miodrag Mića Zlatković naziva Sokićeve radove „magijom nadahnutog trenutka“ i opisuje njegov telefon kao „čuvara tajni“ koji nas zbližava u lepoti stvarnosti, dok akademski slikar Dragan Stokić Rajački podvlači da je za hvatanje takve ekspresije u deliću sekunde potrebno mnogo osećaja, dara, ali i umetničke sreće jer autor to radi sa ogromnom radošću.

Možda najbolji dokaz slikarske vrednosti ovih fotografija leži u spontanim reakcijama publike. Izjave posetilaca poput onih Dragana Klčeska koji je prosto oduševljen lepotom izložbe, ili Desimira Martinovića koji navodi da fotografije ostavljaju fantastičan utisak ulja na platnu gde se „neko dobro zaigrao četkicom uz vrhunski kolorit“, svedoče o tome da ovi radovi direktno komuniciraju sa ljudskom dušom.

Da Sokićeve fotografije nose duboku estetsku i teorijsku vrednost potvrđuje i stručna analiza Dragane Dragotić, istoričarke umetnosti, koja detaljno osvetljava suštinu njegovog stvaralaštva:

„Fotografski opus Nenada Sokića otkriva autora koji je, posle dugog profesionalnog puta u svetu tehnike i inženjerstva, svoju zrelu pažnju usmerio ka vizuelnom jeziku. Njegove fotografije nisu puka beleženja prizora, već svedočanstva o pažljivo osluškivanom ritmu prirode. U fokusu su detalji koji najčešće ostaju neprimećeni: strukture drveta i kamena, nežni prelivi svetlosti, kolorističke nijanse koje otkrivaju sklad i tišinu prostora. Njegov pejzaž se ubrzo svodi na intimne fragmente, gde iz svetlosti, boje i teksture izvlači najčistije vizuelne impulse. Fotografiše intuitivno — jednostavnim sredstvima, ali sa naglašenim osećajem za trenutak, što njegovim kadrovima daje slikarsku mekoću i koncentrisanu izražajnost.

U vremenu u kojem je fotografija dostupna svima, Sokić uspeva da je uzdigne iznad svakodnevice. Njegovi radovi ne nude samo prizor, već iskustvo: podsećaju da je lepota često skrivena u neprimetnom i da se otkriva tek onome ko ume da se zaustavi i pogleda. Upravo takvi trenuci sačuvani su u njegovom radu — koncentrisani, jasni, gotovo slikarski. Pojedine fotografije odišu slikarskim koloritom i kompozicijom koja podseća na uljanu sliku. Posmatraču prepuštaju da dovrši misao i u njima pronađe sopstvenu emotivnu nit. Zahvaljujući tome, Sokićeve fotografije nisu samo vizuelni zapisi, već prostor susreta između autora, prirode i posmatrača.“

Nadovezujući se na ovu duboku analizu umetničkog opusa, Danijela Milanova povlači i jednu fascinantnu paralelu sa istorijom svetske umetnosti i podseća na čuvene reči slavnog Mikelanđela Buonarotija: „Svaki komad stene ima statuu unutar sebe, a zadatak skulptora je da tu statuu i pronađe.“

Kako Milanova ističe, Mikelanđelo i

Nenad nikako nisu antipodi – naprotiv, oni veoma liče. Povezuje ih taj duboki, prisni kontakt sa prirodom, razumevanje njene suštine i sposobnost da prepoznaju lepotu i formu tamo gde je drugi ne vide. Sokić je autor koji je duboko, visoko i slojevito nastao u prirodi i postao njen neraskidivi deo, pronalazeći skrivenu estetiku u svemu što mu privuče pažnju.

U današnjem ubrzanom, digitalnom dobu punom otuđenja, izložbe Nenada Sokića deluju kao lekoviti, otvoreni prozori za naše oči i um. One nas pozivaju da zastanemo, da dozvolimo da se pred nama rasplete „zlatna vlaška pletenica“ i da kroz čistu stvarnost, a ne jeftinu imaginaciju, ponovo otkrijemo sopstvenu emotivnu nit. Nenad Sokić nam svojim životom i radom šalje najlepšu novinarsku i ljudsku poruku: za umetnost i nove početke nikada nije kasno, a svet oko nas je prepun čuda – potrebno je samo da se zaustavimo, pogledamo i dozvolimo sebi da budemo pronađeni i voljeni u tom magičnom trenutku.

DRAGANA ĐORĐEVIĆ:

RINA – ŽENA RIBAR

Pravo ime joj je bilo Marina. Kad su je onako malu i sićušnu pitali kako se zove, preskakala bi prva dva slova i govorila bi Rina. Tako ostade Rina za meštane malog sela na obali Dunava. Bila je šesto, najmlađe dete u porodici. Rodila se u nevreme. Odmah po završetku rata u kraju gde je vazduh mirisao na bedu. Velika porodica u kojoj je trebalo nahraniti sva gladna usta. Rina je bila na samom njenom kraju. Njeno rođenje niti je bilo planirano a još manje željeno. Desilo se, govorili su roditelji sležući ramenima. Prepuštena sebi borila se urođenom snagom kojom je Bog darivao. Njeno plakanje u grubo napravljenoj drvenoj kolevci kroz koju su sva deca pre nje odrastala, često je prelazilo u vrištanje. Da li zbog gladi, ili zbog ko zna od kad nepromenjenih pelena a možda i od potrebe za mekim toplim dodirom. Stavili bi joj flašicu mleka, onako kako je ko stigao, braća, sestre ili majka. Zaćutala bi na kratko. Plakanje je bio njen prirodni nagon za opstanak, tako je skretala pažnju na sebe. Čuvala je svoje postojanje. Možda je baš zbog preglasnog plača, kasnije kao odrasla uvek govorila bar za dva tona više nego što je bilo potrebno. Brzo je pričala kao da je u sebi nosila neiskazan strah da je neće saslušati do kraja, kako joj se u detinjstvu dešavalo.

Većina meštana se bavila ribolovom kao i njeni roditelji. Riba je bila glavna u ishrani a i prodavali su je za osnovne potrepštine od brašna, soli, šećera i gasa. Braća i sestre su polazila u školu onako kako su stasavali. Roditelji su ih slali po sili zakona ne mareći mnogo za njihovo učenje. Rina je ostala kao najmlađa da pomaže majci i ocu. Ženski poslovi koje je majka obavljala je nisu mnogo zanimali. Volela je da sa ocem ide u ribolov. Imali su drveni čamac. Sa nepunih pet godina u gumenim čizmama, sedala bi u njega sa ocem. Tako je počela da uči ribolov. Otac, prek i impulsivan čovek nije ima dar da joj znanje prenosi ni postepeno a još manje na miran način. Nije u Rini video dete. Vikao je i ljutio se kad bi pogrešila. Tako su krenule njihove svađe po kojima ih selo i danas pamti. Gde god da su se zatekli, u čamcu, na ulici, u kući sa poznanicima vodili su preglasne razgovore svađajući se. Bila je to glavna zabava u selu. Badavadžije i pakosnici su umeli da ih podgreju dobacujući ponešto ocu ili Rini. Seoska suluda zabava za Rinu. Nije shvatala da su žaoke bile zapravo upućene više ocu nego njoj. Nosio je otac u sebi kameleonsku sposobnost da proceni, iako bez ikakvog obrazovanja, tu prelomnu 1948.g. Ne zapostavljajući ribolov uz njega postepeno u glanc novom kožnom kaputu biva biran za šefa mesne kancelarije. Postaje strah za malo ubogo selo. Razrezuje ko će koliko hrane dati. Zbog plajvaza koji je nosio u

džepu bele košulje od koga je on postao ljubičast, prozvaše ga Tića Plajvaz. Pridoda on sebi još jednu osobinu, postade doušnik. Sedi do koje doba po kafanama pre polaska u ribolov. Sluša šta pripiti gosti pričaju , ode kući pa izvadi svoj plajvaz i sve lepo zapiše pa preda kome je trebalo. Od tog doba se i pogospodio te je našao i ljubavnicu. Selo ko selo, malo pa u njemu ništa ne može da se sakrije. Našao se neko da sve to došapne njegovoj Danki. Danka kojoj se oči od brašna ne vide i ruke nagrižene od pranja veša domaćim sapunom od sode napravljenim u prvi mah sede i poče da plače. Uzbuni se nešto u njoj, nesta strah pa hodajući seoskim sokacima stiže pred kuću dotične i kamenjem joj porazbija sve prozore. Istrpela je batine ali joj je u duši bilo lakše.

Rina još beše dete. Svađe i očeve batine koje je svim ukućanima delio postaše za nju normalan način života. Za bolji nije znala. Možda je baš zbog toga zavolela reku. Njen mir i tišinu. Njenu udaljenost od kuće i seoskih priča. Ne beše joj teško da iza ponoći, oko 2 sata ujutru kad bi se brodske sirene oglasile, ustane i sa spremnim priborom krene ka očevom čamcu. Jedino su tad oboje ćutali neispavani od kratkotrajnog sna. Vezivali su užetom čamac za brod koji je isplovljavao kako bi se lakše domogli sredine reke. Gasni fenjer se ljuljao onoliko koliko su dunavski talasi podizali i puštali čamac bacajući ga na levu ili desnu stranu. Rina je svojim još nejakim rukama čvrsto držala vesla dok bi otac spuštao mreže okačene na veliku motku u reku. Naučila je da je najbolji ulov u vreme punog meseca, uštapa. Tada bi dno čamca bilo puno ulova pa bi vode Dunava dosezale do same ivice čamca. Dunav je silna reka čije su matice jake a virovi nepredvidivi. Tada su snažno oboje veslali ne bi li čamac usmerili ka obali. Zora je već rudela. Umorna, ne presvlačeći se zaspala bi. Već u 8 sati bi ponovo navlačila čizme i sa ishabanom torbom svoje starije braće i sestara polazila u školu. Više je tamo dremala nego što bi učila. Nije je zanimala škola i u njoj je sanjala reku. Ni roditeljima nije bilo važno hoće li učiti ili ne. Samo se učiteljica Jela ljutila. Bila je jedina koja je u Rini prepoznavala bistrooku pametnu devojčicu. Htela je da Rina završi škole, znala je da je mukotrpan posao ribolov, posebno za ženu. Pozivala je oca na razgovor objašnjavajući mu da je za Rinu pretežak to posao. On se osion položajem koji je imao svađao sa učiteljicom govoreći joj da ko otac zna šta je najbolje za Rinu. Sva deca po završetku škole odoše od kuće u neke druge gradove. Tačnije, pobegoše od uvek ljutog oca i večito pokorne majke. Bejaše im žao nje ali požeđeleše i sami da naprave svoje porodice daleko od sela u kome ih zbog oca nisu baš mnogo voleli. Noseći njegov teret na leđima prepustiše sestru i majku njemu. Tako Rina postade njegova svojina. Žena mu beše tu kao samar na leđima bez koga zarad sebe nije mogao. Morala je ona da zgreje sobu kad su se vraćali u zoru sa Dunava, pripremi

doručak i po vasceli dan razapinje i krpi mreže. Rina joj je u tome pomagala. Svrši Rina i onih obaveznih osam godina škole i zbaci ih kao težak džak s leđa. Dunav je sad bio njen svet. Volela je miris te moćne reke. Noću je mirisao na hladnoću dok zora ne bi počela da rudi. Tada joj je toplinom grlio pomodrele ruke dok je iz zaronjene mreže vadila ribu i bacala u čamac. Volela ga je u onim svežim prolećnim noćima kad ga sa neba osutog zvezdama osvetli mesec pa joj se činjaše da je dan. Utulila bi fenjer i slušala šum talasa i praćakanje ulovljene ribe. Zadevojčila se pa u tim noćima poče da sneva. Možda tamo negde van njenog sela, negde daleko gde odoše ostala deca postoji neko koga bi mogla da voli ljubavlju žene. Pogledavala je sebe po kad i kad u gumenim čizmama i od sunca odavno obezbojene haljine. Retko ih je nosila. Noći su na reci hladne, posebno u jesen kad severac sa košavom bije. Uglavnom je nosila ko će znati čije pantalone uvlačeći nogavice u čizme. Gumenih čizama se ni u starosti nije oslobodila, srasle su sa njom kao deo tela. Uvek za broj ili dva veće, zbog vunenih čarapa, po hodu su je meštani prepoznavali. Ide Rina, govorili bi, dok bi vukla noge po sokacima ne podižući ih sa zemlje. Gore je nosila štepanu jaknu iz nekog vojnog kontingenta koju je u struku vezivala kanapom. Debela kapa na glavi sakrivala je bujnu kosu. Sama je sebi krojačkim makazama sekla izrasle pramenove. Nikome ona nije bila lepa. Od teškog rada više je počela zbog mišićavih ruku i nogu da nalikuje muškarcu. O svom izgledu godinama nije razmišljala dok ne počeše grudi da joj rastu. Čudila se tome. Prijateljicu nije imala a sa majkom je retko pričala. Majka vremenom poče da gubi vid pa se od teškog života uvlačila u sebe kao kornjača u svoj oklop. Reče ocu a on je grubo preseče onim nakaradnim govorom njihovog sela: „ Pa rastu ti more sise, sa koga imaš i šta da pričaš o tome. Privataj gi ta vesla i ćuti.“ Tako je zaćutala neko vreme. Život se nastavio istim ritmom. Raširiše joj se i bokovi pa Rinino telo poče da dobija obline žene. Čula je da se subotom u Zadružnom domu organizuju igranke. Probudi se u njoj praiskonska Eva. Rinu su žene u selu žalile i volele. Kad im je rekla da bi volela da ode na igranku ali da nema šta da obuče, od radosti zbog njene želje brzo su se organizovale. Jedna joj dade haljinu, druga cipele, treća čarape, četvrta kaput. Središe joj kosu pa u nju staviše dva sjajna češljića kupljena na negotinskom vašaru. Gledala je sebe u ogledalu snebivajući se. Vide Rina pred sobom tuđinku koja joj se dopade. Drugarice je podsticaše uzvicima kako je lepa. Ovakva pred oca nije smela da izađe a ni da traži dozvolu za igranku. Premišljale su se i domunđavale drugarice kako od oca dobiti pristanak. Setiše se da je Tića Plajvaz, Rinin otac bi slab na kumu, bar je tako zvao. Pozvaše je u pomoć. Koketna i drusna kuma koja je uvek nosila haljine bar za broj manje kako bi njene sočne dojke mogle da se daju na uvid muškom svetu rado prihvati predlog da pregovara sa kuma Tićom. Ode sva medna do kuma njišući kukovima. Seda na stolicu pa zadiže suknju da joj se vide obla kolenca dok je on kuvao kafu. Poluslepu Danku posla da nahrani kokoši. O detaljima pregovora kuma nije pričala. Bili su uspešno završeni i Rina je dobila dozvolu za odlazak na igranku. Odrekao se Tića Plajvaz ribarenja te noći zarad kume.

Bila je to Rinina najsretnija noć. Nikad se više nije ponovila. Pamtila je stareći sa njom. Tu noć se zaljubila u momka koji je odnekud iz Bosne došao da služi vojsku na granici sa Rumnijom. Hteo je da je oženi, dopala mu se Rina, devojka ribarica sa Dunava. Bila je to Rinina prva noć bez reke, noć u kojoj je snivala drugačiji san. San koji je Bog dao svakoj ženi, da bude majka. Život je prvi put gledala drugim očima. Nisu više imale plavu boju Dunava, niti mesečevu svetlost. Sijale su zracima sunca. Videla je negde svog vojnika i sebe u njihovoj kućici sa čoporom dece. Kratko je trajao san. Grubo ga je otac presekao vičući:“ Ne ideš ti more nigde, ne se udaješ, koj da ide sa mene po ribu, koj da gleda oslepelu Danku.“ Rina je tog dana prestala da bude žena. Postala je stvar. Porodična žrtva. Niko od braće i sestara nije došao da je zaštiti. Ćutali su štiteći sebe od obaveza prema roditeljima. Voleo je samo davno prestareo deda. Njemu je odlazila da pomogne , ispriča svoj čemer koji bi zajedno otplakali.

Život je nastavljen istim ritmom. Vratila se svojoj reci i ribama. Tukli su je dunavski vetrovi. Šibala je kiša. Smrzavale su joj se ruke dok je čamac provlačila između santi leda tamo pred Sv. Nikolu kad se riba dobro prodavala. Novac od prodate ribe nikad nije videla. Otac je držao blagajnu strogo zaključanu. Pomirila se sa životom. Radost joj je pričinjavao odlazak u komšiluk. Nosila je u sebi dobrotu i nesebično delila sa ženama oko sebe. Svakoj bi priskakala u pomoć. Volela je da im čuva decu. Tako je bar malo mogla igrajući se i presvlačeći ih da

Dragana Đordjević, devojačko Cvijović, rođena je u Negotinu.

Radila je kao profesor psihologije i logike gimnazije u Kladovu do 2014. godine kada je pezionisana.

Istorijski arhiv Pančevo izdao joj je knjigu “Vreme u uspomenama”, putopisnu prozu sa njenim fotografijama. Imala je brojne promocije njenog književnog prvenca u mnogim mestima Srbije i u inostranstvu u Minhenu i Augsburgu u Nemačkoj i Beču u Austriji. Trenutno je u pripremi druga knjiga.

- Penzionerske dane ispunjavam svojim hobijima i pišem. Ono što me ispunjava kroz život su nekoliko hobija, planinarenje u kome sam oko 30 godina, veslanje kanuom samostalno ili učestvujući u brojnim regatama i bavljenje fotografijom, kaže sa osmehom Dragana Đordjević.

U Tekiji 25. maja otvorena Liberlandova književna radionica je član. Radionicu vodi Karlo Astrahan i Draganini gosti su bili novinar Vanja Bulić, glumac i pisac Zoran Ćosić i pesnikinja Danijela Glišić.

Bavi se i mnogim kulturnim aktivnostima. Jedna je od organizatora Izložba o potopljenoj Tekiji, koju je lično otvorila i jedna od osnivača Udruženje žena Transdietna u Tekiji. Udruženje je osnovano u maju sa ciljem da sačuva istoriju Tekije, njegovu tradiciju i običaje, da se bavi ekološkim pitanjima zbog toga što je varoš u Nacionalnom parku Đerdap, i mnogim drigim sadržajima od kulturoloških do gastronomskih.

ostvari neostvareni san da bude majka. Za čas bi otrčala da im kupi potrepštine do jedine prodavnice u selu. Samo se sa njima smejala dok bi pile kafu. Dešavalo joj se da na tren izgubi svest, tad bi vešto iz čarape izvadila tabletu i popila. Svoju bolest je krila od drugih. Starila je. Posle smrti roditelja braća i sestre je oteraše iz roditeljske kuće. Pokojni deda joj je ostavio kućerak u koji se preselila. O svojim tugama nikome nije pričala, sem Dunavu.

Iako ostarela volela je da isplovi noću sama u ribolov. Nije joj bio više važan ulov. Bila joj je potrebna tišina Dunava. Sama u čamcu, gledala bi u osvetljene seoske kuće i dim koji se vio iznad krovova. Razmišljala je čuči li sreća u svakoj od tih kuća, nije li samo njena nesrećna. Daleko od sveta mogla je da plače. Pričala je dunavskim ribama svoju tugu dok su plivale udarajući perajima o čamac. Pominjala je mladog vojnika koga je ostala željna. Slušale su je duboko u virovima Đerdapa jesetre i morune. Ribe kojih odavno nema kao što ni nje nema. Nestala je jedne jesenje noći. Čamac je bez nje doplovio do seoske obale. Na dnu čamca bila je samo čarapa i u njoj tableta. Znala je da joj ona u drugom svetu neće trebati. Nikad je nisu pronašli. Ostala je da sniva večni san u reci sa ribama. Dunav i danas čuva tajnu o jedinoj ženi ribaru. U dubokim virovima Đerdapa spava Rina. Kad se Dunav zatalasa to se Rina probudi zapliva pod vodom praćne se da na tren vidi sunce i utone u tamne duboke vode Đerdapskog jezera.

U TEKIJI ŠANDOR VARGA I ADAM ĆALUŠ ŠAMPIONI

42. „ZLATNE BUĆKE ĐERDAPA“

Ribolovci Šandor Varga i Adam Ćaluš iz Ade pobednici su ovogodišnje, 42. po redu Međunarodne turističko-sportske i ribolovne manifestacije „Zlatna bućka Đerdapa“, koja je od 6. do 8. avgusta 2026. godine održana u Tekiji. Oni su iz dunavskih dubina Đerdapskog jezera izvukli pet somova ukupne težine 40,8 kilograma, što im je donelo 47.260 bodova i šampionsku titulu ovog prestižnog takmičenja.

U čamcu pobedničkog para našao se i pravi som kapitalac – grdosija teška 30 kilograma i dugačka 166 centimetara. Ovaj ulov doneo im je i posebnu Memorijalnu nagradu „Som kapitalac“, koja se dodeljuje u spomen na nedavno preminulog Milana Mišu Babucića, redovnog učesnika i prošlogodišnjeg pobednika ove manifestacije.

Tokom dva takmičarska dana na akvatoriju Đerdapskog jezera, od potopljenog ostrva Ada Kale do Hajdučke vodenice, 48 alasa u 24 čamca iz Mađarske, Bugarske i Srbije provelo je ukupno 12 sati na vodi. Oni su demonstrirali prastaru veštinu privlačenja ribe udaranjem drvenom napravom – bućkom – o površinu vode.

Konkurencija je bila izuzetno jaka, a alasi su na zvanično merenje doneli ukupno 67 riba, čija je zajednička težina iznosila impresivnih 303 kilograma. Prvo mesto (120.000 dinara) osvojili su Šandor Varga i Adam Ćaluš (Ada) – 40,8 kg (47.260 bodova). Drugo mesto (80.000 dinara) pripalo je paru Stevan Kezija (Bačka Palanka) i Saša Mladenović (Tekija) – 39 kg (43.371 bod). Treće mesto (50.000 dinara) osvojili su alasi iz Mađarske Arpad Škorka i Robert Tira sa 34,9 kg (41.334 boda).

Nakon prvog dana takmičenja vodili su domaći ribolovci Miodrag i Željko Ivić sa ulovom od 24 kilograma (uključujući soma od 12,6 kg), ali je drugi dan doneo preokret na tabeli.

Pored uzbuđenja na vodi, „Zlatna bućka Đerdapa“ ponudila je bogat gastronomski i zabavni program na obali Dunava. Tradicionalno nadmetanje u kuvanju riblje čorbe okupilo je 37 majstora kotlića. Titulu „Viteza od kutlače“ i prvo mesto osvojio je Mihajlo Matejević iz Tekije. Drugo mesto pripalo je Dejanu Mladenoviću iz Crne Trave, dok je treće mesto zauzeo Dragan Petković iz Niša. Prva dva mesta nagrađena su poklon

Udruženje žena “Transdierna” iz pripremilo je izložbu fotografija stare Tekije u okviru manifestacije “ Zlatna bućka Đerdapa”.

Tekija je mesto sa istorijom starom 20 vekova. Prvi tragovi njenog postojanja, pod imenom Transdierna zabeleženi su u vreme vladavine cara Trajana, prvi vek naše ere. Brojni arheološki artefakti pronađeni na mestu stare Tekije, izloženi u Narodnom muzeju u Beogradu, govore o izuzetnoj važnosti ovog mesta i njegovom vekovnom trajanju.

Tekija živi dva života. Jedan, nestao pod talasima Dunava pre skoro šest decenija i drugi u kome čuvamo njegovu prošlost. Nova Tekija smestila se podno brda koje nose ime Slava božija i Dunava. Velike moćne reke koja joj je održivala život. Njeni meštani u svojim srcima nose ljubav za obe Tekije čuvajući uspomene na onu davno nestalu i gradeći novu za generacije koje dolaze, o čemu govori I ova jedinstvena izložba.

paketima kompanije „Tekijanka“, dok je trećeplasirani dobio vaučer od 15.000 dinara dar restorana „Panorama“.

Posebnu radost doneo je „Dečiji Zlatni Kup Tekije“ u ulovu ribe udicom na plovak, na kome je učestvovalo 44 mališana (17 devojčica i 27 dečaka). Mladi ribolovci su zajedno ulovili 12,299 kilograma ribe, dokazavši da manifestacija ima svetlu budućnost.

Najuspešnije devojčice: Miona Pavlović (689 g), Teodora Tekelerović (614 g) I Dunja Babucić (209 g).

Najuspešniji dečaci: Vasilije Pavlović (1.729 g), Tadija Belić (1.497 g) I Vasilije Marić (649 g).

Pokrovitelj ove jedinstvene manifestacije, koja već više od četiri decenije uspešno spaja sport, turizam i tradiciju, bila je Opština Kladovo. Veliki doprinos organizaciji dali su Turistička organizacija opštine Kladovo, Mesna zajednica Tekija, kao i brojna lokalna preduzeća i sponzori uključujući JP Jedinstvo, JP Komunalac, TV Kladovo, Hotel Đerdap, Akva Star, Agenciju Trajan, Bini auto, Pekaru 82, Pink Taxi Beograd i Nacionalni park Đerdap i posebno neizostavna doo “Tekijanka”.

Pomenim na kraju da je u okviru ove izuzetno privlačne manifestacije održan na opštu radost najmlađih tradicionalni majskenbal, a brojne ljubitelje sporta okupio je i turnir u malom fudbalu.

Završena je još jedna Zlatna bućka Đerdapa, 42. po redu je iza nas! Možemo sa ponosom da kažemo – sve je prošlo kako treba!

Tokom manifestacije bilo je svega: tradicionalnog takmičenja u bućkanju, riblje čorbe, pecanja za najmlađe, kao i maskenbala koji je posebno ulepšao program.

Bilo je druženja, smeha, takmičarskog duha i, što je najvažnije, dobrog raspoloženja.

Veliko hvala svim takmičarima, učesnicima, najmlađim pecarošima, gostima, organizatorima i svima koji su svojim prisustvom doprineli da 42. Zlatna bućka Đerdapa bude uspešna.

Čuvamo tradiciju, okupljamo ljude i iz godine u godinu pravimo još bolju priču. Vidimo se na 43. Zlatnoj bućki Đerdapa! Bućka se nastavlja poručio je čitaocima Zavičaja Aleksandar Babucić, predsednik Mesne zajednice Tekija.

NEGOTIN PRETVOREN U REGIONALNI CENTAR BAJKERSKE KULTURE I VRHUNSKE ROK MUZIKE

Od 7. do 9. avgusta, Gradski stadion u Negotinu postao je dom za stotine motociklista iz Srbije, Rumunije, Bugarske, Severne Makedonije, Republike Srpske, Bosne i Hercegovine, Nemačke i Austrije. Kamp prostori su bili tesni za sve koji su želeli da osete jedinstvenu atmosferu ovog skupa, a među posetiocima se posebno istakla i jedna gošća sa Tajlanda koja je svet proputovala na skuteru od samo 50 kubika.

Za prave ljubitelje dvotočkaša, ovaj skup je bio mnogo više od obične manifestacije – bio je to praznik slobode, solidarnosti i strasti prema motorima.

Bajkeri iz regiona nisu krili oduševljenje domaćinima, ističući da se u Negotinu uvek osećaju kao kod kuće. „Pravu energiju skupa ne čine samo mašine, već ljudi. Kada pređeš stotine kilometara i dočeka te ovakav osmeh i bratski zagrljaj, znaš da si na pravom mestu," podelio je jedan od gostiju iz Rumunije.

Kampom je dominirao miris tradicionalnog pasulja, zvuk turiranja moćnih mašina i neprekidni razgovori o drumskim avanturama. Motociklisti su naglasili da je bezbedna vožnja i uzajamno poštovanje ono što povezuje ljude svih generacija i nacija na ovom skupu.

Odlazeći sa stadiona uz grmljavinu motora, bajkeri su se pozdravljali jednostavnim, ali najvažnijim rečima za svakog organizatora: „Hvala vam na svemu i vidimo se dogodine!" To je najbolja potvrda da je „Free Rider -17" uspeo u svojoj misiji.

Manifestaciju su obeležili i energični večernji koncerti. Prve večeri publiku su zagrejali negotinski bendovi „Fubar" i „Rokovnik", kao i gosti iz Rumunije, bend „Bizzar". Subota je bila rezervisana za nastupe grupa „Medicine Band" i domaćih snaga „Alpha Režim", dok je apsolutni vrhunac večeri bio spektakularni nastup legendarne rok grupe „Riblja čorba".

Predsednik kluba Goran Vojinović naglasio je da su utisci svake godine sve bolji i najavio da pripreme za jubilarni, 10. moto skup počinju odmah. Uspeh ovogodišnjeg događaja omogućen je uz svesrdnu podršku Opštine Negotin, Turističke organizacije opštine Negotin, Eliksir fondacije, Eliksir Prahova, Manastira Bukovo i brojnih lokalnih privrednika.

Moto klub „Free Rider -17" ima sedište u Prahovu, industrijskom i istorijskom mestu na samoj tromeđi Srbije, Rumunije i Bugarske. Upravo ta geografska pozicija čini ih prirodnim mostom koji povezuje bajkere sa celog Balkana.

Domaćinski mentalitet: Pod vođstvom predsednika Gorana Vojinovića, ovaj klub je uspeo da od lokalne organizacije napravi međunarodno priznat brend. Na njihovim skupovima vlada strogo pravilo: za sve motocikliste ulaz, kampovanje i hrana (tradicionalni bajkerski pasulj) su potpuno besplatni, a često obezbede i slobodan pristup gradskom bazenu.

Klub ima tradiciju dovođenja ozbiljnih regionalnih rok imena. Pored toga što pružaju šansu lokalnim bendovima, a bina u Negotinu redovno ugošćuje velika imena.

"Free Rider -17" uživa ogromno poštovanje u Negotinskoj Krajini. Njihov skup direktno pomažu opština, lokalna Turistička organizacija, ali i duhovni centri poput Manastira Bukovo, što pokazuje koliko bajkeri doprinose promociji ovog kraja.

fotografije BY DACKY Photography

"CAR" TEKIJA
KUĆA ZA ODMOR
Tekija Miloša Oblića 50

Apartman Car se nalazi na idealnom mestu u Tekiji, udaljen od Kladova 23 km, od Beograda 228 km, Đerdapske klisure 13 km.
Apartman je udaljen 3 min hoda od plaže.
Objekat Car nudi klimatizovani smeštaj sa balkonom i besplatnim WiFi internetom, kao i pribor za pripremu roštilja.
Smeštajna jedinica ima popločane podove, potpuno opremljenu kuhinju sa frižiderom, flat-screen TV sa satelitskim kanalima i sopstveno kupatilo sa tušem i fenom za kosu.
Ukoliko želite da istražite ovu oblast, okolina je pogodna za pecanje.
Parovima se posebno svidela lokacija - ocenili su je sa 9,6 za boravak udvoje.
Car apartman toplo dočekuje goste od marta 2022.
Kuća za odmor Car Tekija,
ulica Miloša Obilića 50
Tel. +381 600 626 846
E mail: mikicaran@yahoo.com

servis PANČIĆ AutoGas
ugradnja i servis

RADOJICA 063/81 37 220, SRĐAN 063/475 665
Negotin, Bukovski put bb

Auto servis MIKI FRANCUZ
Negotin
Bukovski put bb
063 313 637

FOKA
Negotin, Karađorđeva 131, Tel/Fax: 019/544 202
SERVIS I DELOVI
- PRODAJA GUMA
- AUTOPERIONICA
- VULKANIZER
- KOMPJUTERSKA REGLAŽA TRAPA
- AUSPUH SERVIS
- MEHANIKA
- AUTOLIMARIJA
- KOMPJUTERSKA DIJAGNOSTIKA

AMFORA
Stil
Radnja
065/80 80 164
019/542 666
Boban 063/80 80 164
Negotin
Stevana Sinđelića 1
ng.boban@gmail.com

MATIĆ H2O
PR Ivan Matić
Postavljanje vodovoda, kanalizacionih, grejnih i klimatizacionih sistema
+ 381 62 549 909
NIKOLE RADOSAVLJEVIĆA OBRENA 11
19300 NEGOTIN

SREĆKO JONIĆ PR
RADNJA ZA POPRAVKU ELKTRONSKE I OPTIČKE OPREME
"SREĆKO 019"
DVANAESTI SEPTEMBAR 18/1, NEGOTIN
RADNO VREME
ZBOG RADA NA TERENU RADNO VREME JE PO POZIVU
17:00 - 21:21
SUBOTOM 10:00 - 15:00 / 17:00 - 21:00
NEDELJA I PRAZNICI NERADNI

BESTATTUNGSHAUS
LUCIA

POGREBNO PREDUZEĆE LUCIA DOSTOJANSTVEN OPROŠTAJ SA SRCEM I TRADICIJOM

GUBITAK VOLJENE OSOBE JE JEDNO OD NAJTEŽIH RAZDOBIJA U ŽIVOTU. UPRAVO TADA JE VAŽNO IMATI POUZDANOG PARTNERA UZ SEBE. POGREBNO PREDUZEĆE LUCIA, DIREKTNO KOD WIENER ZENTRALFRIEDHOF, TOR 9, VEĆ DECENIJAMA JE PORODIČNA FIRMA KOJA POMAŽE LJUDIMA U BEČU I OKOLINI U OVOM TEŠKOM PERIODU, POSEBNO PORODICAMA SA PROSTORA BIVŠE JUGOSLAVIJE, KOJE ŽELE DA SE NJIHOVI KULTURNI I VERSKI OBIČAJI POŠTUJU.

BRINEMO O SVEMU – DANJU I NOĆU

BILO DA JE PREUZIMANJE IZ BOLNICE ILI IZ DOMA, NAŠ TIM JE ZA VAS DOSTUPAN 24 SATA DNEVNO. PREUZIMAMO KOMPLETNU ORGANIZACIJU: OD PREVOZA, FORMALNOSTI, OPELA, PA SVE DO SAHRANE I ISPRAĆAJA. TAKO MOŽETE U MIRU DA SE OPROSTITE OD VOLJENE OSOBE.

TRANSPARENTNE CENE I POŠTENE USLUGE

ZNAMO DA SAHRANA NE SME DA POSTANE FINANSIJSKO OPTEREĆENJE. KOD NAS SU CENE JASNE I RAZUMLJIVE, BEZ SKRIVENIH TROŠKOVA I NEREALNIH MARŽI. ORGANIZUJEMO BRZ I DOSTOJANSTVEN PREVOZ PREMINULIH OSOBA IZ AUSTRIJE U SRBIJU BOSNU I HERCEGOVINU I HRVATSKU. BRINEMO O KOMPLETNOJ DOKUMENTACIJI I SVIM POTREBNIM POSTUPCIMA, KAKO BISMO PORODICI OLAKŠALI TEŠKE TRENUTKE.

TRADICIONALNI OBIČAJI I LIČNE ŽELJE

KAO TIM SA KORENIMA IZ BIVŠE JUGOSLAVIJE, DOBRO POZNAJEMO PRAVOSLAVNE I DRUGE REGIONALNE OBIČAJE. BRINEMO DA CEREMONIJA BUDE U SKLADU SA TRADICIJOM PORODICE A ISTOVREMENO UVAŽAVAMO I POSEBNE ŽELJE KOJE ODSTUPAJU OD KLASIČNOG TOKA. SVE VIŠE PORODICA ŽELI DA SE, POREDCRKVENOG DELA, ODRŽI I LIČNI GOVOR O ŽIVOTU PREMINULOG. NAŠA ISKUSNA GOVORNICA ZA OPROŠTAJE IZRAĐUJE GOVORE SAOSEĆAJNO I INDIVIDUALNO.

SVE NA JEDNOM MESTU

NAŠA KUĆA NE POSEDUJE SAMO POGREBNO PREDUZEĆE, VEĆ I SOPSTVENU CVEĆARU I KAMENOREZAČKU RADIONICU. TO ZNAČI: NEMA NEPOTREBNIH PUTEVA, NEMA PRESKUPIH SPOLJNIH PONUDA. SVE IZ JEDNE RUKE, POUZDANO I NA JEDNOM MESTU

POŠTOVANJE PRE SVEGA

NAŠ NAJVAŽNIJI CILJ JE DA SE KOD NAS OSEĆATE ZBRINUTO I DA OPROŠTAJNA CEREMONIJA BUDE ORGANIZOVANA TAKO DA ZAISTA ODA POČAST OSOBI OD KOJE SE OPRAŠTATE. NE RADI SE O NOVCU, VEĆ O DOSTOJANSTVENOM SEĆANJU.

VERUJTE GLASOVIMA NAŠIH KLIJENATA

NA GOOGLE-U MOŽETE PRONAĆI BROJNE OCENE KOJE GOVORE O NAŠEM RADU. SRDAČNO VAS POZIVAMO DA SE I SAMI UVERITE KOLIKO NAM JE VAŽAN LIČAN I PUN POŠTOVANJA ODNOS SA NAŠIM KLIJENTIMA.

Bestattungshaus Lucia GmbH
Ailecgasse 1 - 1110 Wien
Telefon: 0664 4218 908
Email : jovanovic@bestattung-lucia.at
Homepage:
www.bestattungshaus-lucia.at

ZLATNA KNJIGA
ŠTAMPARIJA

ŠTAMPA NA PAPIRU I KARTONU
- KNJIGE
- ČASOPISI
- NOVINE
- KATALOZI
- BROŠURE
- ETIKETE
- POSTERI
- LIFLETI
- VIZIT KARTE
- FLAJERI
- REKLAMNE KESE
I JOŠ MNOGO TOGA...

WWW.ZLATNAKNJIGA.CO.RS
ZKNJIGA@GMAIL.COM
SVETOSAVSKA 5
35000 JAGODINA
+381 65 23 14 132
+381 65 82 32 439

A1 DENTAL CENTAR
STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
Dr Vladimir VIDENOVIĆ
specijalista stomatološke protetike
Negotin, ul. Dositejeva br. 8
065/352 30 30

ЗЛАТАР ЧАСОВНИЧАР
ТОДОРОВИЋ
Време је на нашој страни.
Жељко Тодоровић
власник
Улица ЈНА 2, 19300 Неготин
Телефон: 019/546 671
Мобилни: 063/414 676

servis
prodaja
mobilni telefoni
alarmni sistemi
video nadzor
OMEGA
Negotin, Kneza Mihaila 11
060/046 48 46
omeganegotin@gmail.com

AUTO-ELEKTRO SERVIS
BUKI
Đorđe Vasić
Samarinovački put bb
Negotin
019/ 543 405
063 8 216 702

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије Београд

352(497.11)

Zavičaj: narodne novine/ glavni i odgovorni urednik Kristina Radulović. -God. 1 br 1, (2001). - Negotin: VESNA RADULOVIĆ PR IZDAVANJE NOVINA ZAVIČAJ NARODNE NOVINE NEGOTIN

Mesečno
ISSN 1451- 088X= Zavičaj (Negotin)
COBISS.SR-ID 177774599

VESNA RADULOVIĆ PR IZDAVANJE NOVINA ZAVIČAJ NARODNE NOVINE NEGOTIN
DIREKTOR DRAGIŠA RADULOVIĆ, GL. I ODG. UREDNIK KRISTINA RADULOVIĆ
LIST UREĐUJE REDAKCIJSKI KOLEGIJUM
NOVINARI I DOPISNICI: VESNA RADULOVIĆ, DANIJELA BARAĆ, DRAGIŠA BUKIĆ, RATOMIR ILIĆ, ŽIVOJIN MARKOVIĆ, RAJO ĐOKIĆ JUNIOR, NENAD ŠULEJIĆ, DRAGAN KRAČUNOVIĆ, ALEKSANDAR PANTIĆ, SAŠA BOŽINOVIĆ I MIREL TOMAS
TIRAŽ: 3 000 PRIMERAKA
E MAIL: NOVINEZAVICAJ@GMAIL.COM WWW.NOVINEZAVICAJ.COM
TELEFONI: +381 19 541 898, +381 63 412 948, + 43 667 790 53 50, + 43 667 7977 308

2026
Decanter
WORLD WINE AWARDS
97
POINTS
PLATINUM
PLATINUM
2026 DECANTER
WORLD WINE AWARDS
97 POINTS
MATALJ
KREMEN
KAMEN
CABERNET SAUVIGNON
2021